

Riksdagens protokoll

2009/10:118

Fredagen den 7 maj

Kl. 09.00 – 11.47

Protokoll
2009/10:118

1 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2009/10:346

Till riksdagen

Interpellation 2009/10:346 Bostadsbristen

av Veronica Palm (s)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 28 maj 2010.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor som inte kunnat flyttas.

Stockholm den 4 maj 2010

Finansdepartementet

Mats Odell (kd)

Enligt uppdrag

Erik Nymansson

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2009/10:347

Till riksdagen

Interpellation 2009/10:347 Minskad stimulans till bostadsbyggande

av Tommy Waidelich (s)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 28 maj 2010.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor som inte kunnat flyttas.

Stockholm den 4 maj 2010

Finansdepartementet

Mats Odell (kd)

Enligt uppdrag

Erik Nymansson

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2009/10:348

Till riksdagen

Interpellation 2009/10:348 Fastighetsavgiftens konsekvenser för dem som studerar

av Mikael Damberg (s)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 28 maj 2010.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor som inte kunnat flyttas.
Stockholm den 4 maj 2010
Finansdepartementet
Mats Odell (kd)
Enligt uppdrag
Erik Nymansson
Expeditions- och rättschef

Interpellation 2009/10:349

Till riksdagen
Interpellation 2009/10:349 Allas möjlighet till ett bra boende
av Maryam Yazdanfar (s)
Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 28 maj 2010.
Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor som inte kunnat flyttas.
Stockholm den 4 maj 2010
Finansdepartementet
Mats Odell (kd)
Enligt uppdrag
Erik Nymansson
Expeditions- och rättschef

Interpellation 2009/10:351

Till riksdagen
Interpellation 2009/10:351 Upprustning av miljonprogrammet
av Sylvia Lindgren (s)
Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 4 juni 2010.
Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor som inte kunnat flyttas.
Stockholm den 4 maj 2010
Finansdepartementet
Mats Odell (kd)
Enligt uppdrag
Erik Nymansson
Expeditions- och rättschef

*Svar på
interpellationer*

2 § Svar på interpellation 2009/10:337 om höjda patientavgifter till följd av avregleringen av apoteksmarknaden

Anf. 1 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (kd):
Fru talman! Margareta Israelsson har frågat mig vilka åtgärder jag avser att vidta för att förhindra oönskade effekter såsom att kostnaden för det inringda receptet vältrats över på en patient som behöver träffa en läkare, att avregleringen och utförsäljningen av apotek har inneburit en dyrare vård för de sjuka samt att receptkostnaden i de fall landstingen i stället valt att gå in och ta denna kostnad över budget ändå har blivit en vårdfråga i stället för en läkemedelsfråga.

Innan apoteksmarknaden omreglerades tog apoteken ut en avgift på 80 kronor för sådana recept som förmedlats till apotek exempelvis via

telefon och där patienten inte besökt vårdinrättningen för att få receptet utskrivet. Apoteket AB vidarebefordrade avgiften till landstinget.

Avgiften tas ut för det arbete som är förenat med förskrivningen av läkemedel och ingår därför inte i patientens högkostnadsskydd för läkemedel utan i det skydd mot höga kostnader för vårdavgifter som regleras i hälso- och sjukvårdslagen. För att patienten skulle få avgiften inräknad i det sistnämnda högkostnadsskyddet behövde han eller hon spara kvittot på avgiften och visa upp det vid nästa besök på en öppenvårdsinrättning för att få utgiften registrerad i efterhand.

I samband med omregleringen av apoteksmarknaden har landstingen valt olika vägar när det gäller den aktuella avgiften. En del har tagit bort den, andra har tagit bort den och höjt vårdavgiften medan andra i stället har valt att fakturera patienten. Oavsett vilken lösning landstingen har valt så har det underlättat för patienterna eftersom de inte själva behöver hålla reda på sina kvitton för att kunna tillgodoräkna sig utgiften. Systemet minskar även den administrativa bördan för aktörerna på apoteksmarknaden.

Att kunna få ett recept förskrivet utan att behöva besöka en vårdinrättning är en möjlighet som alla patienter kan behöva utnyttja vid något tillfälle. Det bör också påpekas att det förhållandet att vissa patienter utnyttjar möjligheten innebär en större tillgänglighet för de patienter som i stället behöver uppsöka vården.

Omregleringen av apoteksmarknaden har alltså inte inneburit att vården har blivit dyrare för patienterna. Tvärtom kan det konstateras att vården, i de fall landstingen har tagit bort avgiften, har blivit billigare för patienterna.

Anf. 2 MARGARETA ISRAELSSON (s):

Fru talman! Tack, socialministern, för svaret på min interpellation! Jag är lite osäker på om socialministern har missförstått mig, läst fel eller inte riktigt vill svara. Vi får försöka utröna det.

Jag tycker att det är en felaktighet med förändringen av den service som tidigare fanns som gjorde det bra och enkelt för den som hämtar ur recept på apotek, apoteksadministrationen, landstingen och som inte påverkade några andra vårdsökande.

Det som har skett efter avregleringen i mitt landsting är att den moderatledda ledningen har beslutat om en förändring av att den som hämtar ut ett telefoninringt recept betalar för den servicen, vilket jag tycker är bra att man gör. Man har möjlighet att räkna in det i högkostnadsskyddet, eller rättare: Man hade möjlighet att räkna in det i högkostnadsskyddet.

Nu har det i stället blivit en avgiftsbefrielse för den som får den här servicen. I mitt landsting har man valt att låta dem som behöver uppsöka vården betala för den servicen. Jag kan inte tycka att det är riktigt att de vårdbehövande ska betala 20 kronor mer per läkarbesök för att de som inte behöver uppsöka läkare men som får en extra service helt plötsligt befrias från en avgift på 80 kronor.

Grunden till detta hör samman med avregleringen av apoteken. När apoteken såldes ut var det inte görligt, varför kan man naturligtvis diskutera, att få servicen med överföringen av pengarna till landstingen. Jag läser svaret nästan som att ministern tror att jag tycker att det är dåligt att

man kan hämta ut inringda recept. Det tycker jag absolut inte. Jag tycker att det är alldeles utmärkt men att man ska betala för servicen.

Jag läser svaret också som att ministern tycker att det var väldigt bra effekter man har fått. Det är enklare för dem som hämtar ut. Ja, det är det. Det är minskad administration. Men det ingick ju i den service som Apoteket AB tillhandahöll och som nu inte finns kvar. Det leder ändå tanken till att det är avregleringen som är grunden till att man har kunnat göra de här förändringarna.

I min interpellation tar jag upp det faktum att en del landsting har valt att ta avgiften själva. Det betyder att den som får ett inringt recept inte behöver betala och inte heller den som uppsöker en läkare. Det innebär att på något sätt betalar ändå vården för den här servicen, även om jag är säker på att de som behöver uppsöka läkare i Västmanlands läns landsting hade varit väldigt glada om ledningen hos oss hade kommit till samma slutsats.

Det är ett mycket märkligt påstående i svaret att det nu blir lättare att komma till en läkare därför att människor kan ringa in recept och därmed inte går till läkaren. Det är ju ingen förändring som har uppkommit nu. Förändringen ligger just i att den som behöver uppsöka en läkare får betala en avgift. Jag undrar hur ministern har kommit till uppfattningen att det blir billigare för patienten.

Anf. 3 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (kd):

Fru talman! Om man tänker efter hur det varit tidigare har en läkare ringt in ett recept. Apoteket har tagit ut en ersättning som har betalats av patienten. Patienten har behövt hålla reda på kvittot om den har velat utnyttja kvittot i samband med högkostnadsskyddet. Det vill ju många av patienterna som sammantaget har haft höga läkemedelskostnader under året.

Den nya ordningen har inneburit, eftersom det är landstingen själva som bestämmer hur avgiftskonstruktionen ska se ut, att man i vissa fall inte tar ut någon avgift alls av patienterna. Andra har tagit bort avgiften och höjt vårdavgiften i stället, och vissa fakturerar patienten.

Summa summarum är det enklare att administrera för alla inblandade. Patienten behöver inte hålla ordning på sina kvitton. Det har inte blivit dyrare. För många har det blivit billigare, och det har blivit enklare för alla.

Om man tittar på avgiften för telefonrecepten kan man se en ganska stor spännvidd. Det i interpellationen nämnda Västmanlands läns landsting har man en avgift för telefonrecept på 50 kronor. I Kalmar har man 60 kronor, i Västernorrland 80 kronor och i Västra Götaland 80 kronor. I Stockholm har man 0 kronor. Man bestämmer det själv.

Det som jag tror är interpellanten Margareta Israelssons utgångspunkt är: Blir det enklare, bättre eller sämre för den enskilde patienten? Avgiftsstrukturen är annorlunda, men jag kan inte se att det har blivit sämre för patienten. Är det någon skillnad för patienten är min uppfattning att det har blivit bättre.

Anf. 4 MARGARETA ISRAELSSON (s):

Fru talman! Jag är mycket förbryllad. Nu blir det en märklig diskussion oss emellan för den som lyssnar. Socialministern vidhåller att det har

blivit enklare. Men om vi håller oss till det ekonomiska har förändringen i mitt landsting blivit den att den som behöver uppsöka en läkare nu får betala 20 kronor mer för detta. Och varför får man göra det? Jo, därför att, som socialministern säger, det ska bli enklare och billigare för den som *inte* behöver träffa en läkare.

Vad är tanken bakom det? Är det något genomtänkt organisatoriskt, och i så fall varför? Varför ska en person som av någon anledning behöver uppsöka hälso- och sjukvården och träffa en läkare betala en avgift därför att någon annan inte behöver det? Man kanske behöver förlänga sitt recept på p-piller, man kanske har ringt in recept till katten eller så har man något annat skäl att använda denna service.

Det är oftast äldre människor som behöver tala med en läkare. Varför ska de betala den här servicen? Jag tycker att det är alldeles självklart att man gör det själv. Det är detta jag vill komma åt. Jag tycker att det är en tokig åtgärd.

Oaktat vad man tycker om avregleringen av apoteken hade man kunnat tänka sig att redan från början fundera igenom hur vi gör med det här. Hur gör vi med den samhällsservice som apoteken sköter? Det får vi väl ta i någon annan interpellation, för det fanns ju också annat som apoteken skötte – en del statistik och sådana saker.

Jag har försökt finna de här frågorna någonstans i debatten och försökt se om de har varit uppe. Jag noterar att det i Socialdemokraternas text i socialutskottets betänkande finns en skrivning om behovet av en varsam och effektiv användning av skattebetalarnas pengar för främst receptbelagda läkemedel. I det här fallet kan vi konstatera att det har skötts när det gäller den som behöver hämta ut recept men inte när det gäller den som behöver uppsöka vård.

Jag har stor respekt för vad socialministern säger om att landstingen kan avgöra frågan, men är det då en bra ordning? Är det en bra ordning för den som behöver uppsöka läkare att den här möjligheten nu har skapats? Jag tycker att det känns tråkigt.

Det är ett faktum att man behövde hålla reda på ett kvitto om man skulle få upp kostnaden på högkostnadsskyddet och så vidare. Om jag nu får raljera lite hade man ju inte behövt avreglera apoteken för att lösa detta. Det hade vi kunnat sköta genom ett kort precis som vi gör med så mycket annat när det gäller högkostnadsskydd. Det hade inte krävts hela den här stora apparaten för att göra det enklare för någon som får ett recept inringt.

Jag vill fortfarande komma åt ambitionen att förändringen när det gäller recept- och läkemedelshantering inte ska drabba vårdbehövande.

Anf. 5 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (kd):

Fru talman! Man ska först och främst komma ihåg att den omreglering som har skett av apoteksmarknaden inte syftar till att förändra hanteringen av högkostnadsskyddet. Det är inte den bärande tanken. Den bärande tanken är att öka tillgängligheten till läkemedel.

Det sker i två steg. Det första är att det blir enklare att få tag i receptfria läkemedel. Nu kan vi se drygt 6 000 nya försäljningsställen runt om i landet, vilket många är glada för. Vi kan se att det nu har godkänts 70 ytterligare fullskaleapotek utöver dem som staten tidigare hade. Jag skulle tro att vi har ökat antalet apotek i landet med ungefär 7 procent på

några månader. Det är glädjande för de människor som får närmare till sitt apotek. Vi har fått ett snabbt genomslag för tillgänglighetsökningen.

Avgiftsstrukturen är en fråga för landstingen att hantera. De har valt att göra det på lite olika sätt. En del av den diskussion som vi nu för här borde kanske föras i Västmanlands läns landsting, där man har att avgöra vad som är det bästa. Vi kan se att landstingen har valt helt olika vägar. Jag nämnde tidigare avgifterna för telefonrecept hos några landsting, som jag tittade på helt snabbt – från 0 kronor i Stockholm till 80 kronor i Västernorrland, till exempel. Här finns stora skillnader; man har valt att göra på lite olika sätt. Jag tänker inte och vill inte ta några initiativ för att lagstifta en viss ordning.

Det kan vara så att man i landstingen gör övervägandet att de som ringer in recept i större utsträckning är personer som är kroniker, äldre personer och multisjuka personer. Därmed vill man underlätta och förbilla för dem. Det kan vara en del av övervägandet. Men varje landsting måste göra en avvägning av det som de själva anser vara den bästa avgiftsstrukturen eftersom det inte regleras centralt.

När det gäller statistik och annat, som Margareta Israelsson nämner, finns det en del funktioner som Apoteket AB tidigare hade. På en omreglerad marknad har vi fört över de uppgifterna till ett särskilt bolag som kallas Servicebolaget. Det har hand om gemensam infrastruktur just för att vi ska kunna hålla greppet om till exempel statistikfrågor och e-recept som gör att man ska kunna hämta ut sina mediciner på vilket apotek som helst. Det finns en rad sådana saker.

Den fråga som vi nu diskuterar har aktualiserats genom den omreglering som har skett. Det löses på ett praktiskt sätt. Om Margareta Israelsson har synpunkter på det sätt på vilket man i Västmanlands läns landsting har valt att utforma avgiftsstrukturen får hon antingen ta den diskussionen i detta landstings sammanhang eller verka för att vi får en central reglering av det här på nationell nivå.

Sådana förslag har tidigare inte framförts, såvitt jag vet. Jag skulle nog avvisa en sådan tanke eftersom jag tycker att det är klokt att varje landsting har största möjliga frihet att hantera verksamheten utifrån de överväganden man gör på den regionala landstingsnivån.

Anf. 6 MARGARETA ISRAELSSON (s):

Fru talman! Jag blir lite bedrövad. Jag tycker att herr socialministern företräder ett parti som brukar visa lite socialt patos. Men nu står vi här och pratar om marknad, marknad och marknad. De äldre multisjuka ska flytta på sig, säger socialministern. De ska klara sig med en telefon och ringa i stället för att träffa läkaren för att undvika en höjd avgift. Jag tycker att det är ytterst märkligt, och jag blir väldigt besviken. Jag trodde inte att jag skulle möta den attityden.

Socialministern tar upp frågan om ett bolag som sköter administration och annat. I er iver att förändra tycker jag att ni också skulle ha kunnat fundera igenom detta.

Naturligtvis ska vi diskutera frågan i Västmanlands läns landsting. Vi har gjort vårt bästa från socialdemokratiskt håll, men blivit nedröstade. Jag kandiderar till landstinget i höst, och jag lovar att jag kommer att fortsätta föra frågan där. Men i det här fallet är det inte ledningen för Västmanlands läns landsting – hur irriterad jag än kan bli över den – som

har gjort någonting annat än det som den regering socialministern företäder har gjort möjligt. Så är saken.

Ska vi ha en diskussion i Sverige om att om det ska göras enklare för marknaden att drivas så får äldre multisjuka finna sig i att hålla i en telefon och ringa? Då blir det billigare för dem än när de går till läkaren. Då har diskussionen hamnat snett, tycker jag.

Dessutom för ni nu alltför ofta över frågorna på kommuner och landsting. De ska lösa problem som regeringen inte mäktar med. Vi ska betala för tågen i Stockholm, vi ska betala för än det ena, än det andra och ditten och datten ute i kommuner och landsting. Det är inte heller en bra diskussion. Man måste kunna se det hela samlat.

Socialministern säger att han inte är beredd att ta ett initiativ att reglera eller lagstifta detta centralt. Jag är inte ute efter central lagstiftning. Jag är ute efter att socialministern ska visa en ambition.

Anf. 7 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (kd):

Fru talman! Det senaste inlägget kom att bli något annorlunda än det jag trodde var utgångspunkten för själva interpellationen.

Vad jag har försökt beskriva är att vi ska hitta en väg för att göra mediciner tillgängliga för fler människor i vårt land. Där har vi haft stora brister tidigare, och vi har nu öppnat det hela så att det blir möjligt för fler människor att få tag i mediciner på ett enkelt sätt. Tillgängligheten har ökat genom många nya försäljningsställen för receptfria varor och nya apotek som växer fram till godo för många människor.

Jag har inte sagt att äldre och multisjuka ska flytta på sig – absolut inte. Jag har inte heller sagt att de ska hänvisas till telefonen. Men om alternativet för den äldre multisjuka är att ge sig av till läkaren när man lika gärna kan hantera den här frågan via telefon kommer de flesta att välja att förnya sina recept via telefon. Det är enkelt, praktiskt och klokt för att underlätta för den enskilde. Den här typen av insinuationer tycker jag faktiskt är lite obehagliga när vi arbetar för att underlätta.

Samma summarum är det så att det inte har blivit dyrare. För väldigt många patienter har det blivit billigare, och det har blivit enklare för alla. Avgiftsstrukturen är en fråga för respektive landsting att hantera. Det avgör vi inte i Sveriges riksdag. Den diskussionen får tas i till exempel Västmanlands läns landsting.

Det visar sig också, som jag nämnde tidigare, att strukturen när det gäller avgifter ser väldigt olika ut. I s-styrda Västernorrland tar man 80 kronor av den som förnyar recept via telefon. I Stockholms läns landsting tar man 0 kronor. Vad är rätt där? Det kanske man ska avgöra på landstingsnivå och inte på den centrala nivån, fru talman.

Överläggningen var härmed avslutad.

3 § Svar på interpellation 2009/10:322 om sysselsättningsgraden

Anf. 8 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Monica Green har frågat mig hur jag avser att säkerställa att korrekta ekonomiska data används i regeringens budgetarbete.

Målet med regeringens sysselsättningspolitik är att varaktigt få fler i arbete främst genom att minska utanförskap. Därför har regeringen framför allt inriktat sig på att minska såväl sjukfrånvaron som arbetslösheten samt på att öka arbetskraftsdeltagandet.

Sverige och många andra länder har haft den värsta ekonomiska krisen sedan 1930-talet. Regeringen har vid flera tillfällen under krisen vidtagit åtgärder för att stimulera efterfrågan och dämpa fallet i sysselsättningen samt motverka att arbetslösheten biter sig fast på höga nivåer under lång tid. Sysselsättningen har fallit under krisen men inte alls i den omfattningen som historiska samband mellan bnp och sysselsättning indikerar. Regeringens långsiktiga sysselsättningspolitik samt krisåtgärder har bidragit till att fallet i sysselsättningen har varit litet i förhållande till bnp-minskningen.

Mellan första kvartalet 2006 och första kvartalet 2010 ökade sysselsättningen med 125 000 personer i åldersgruppen 15–74 år. De närmaste tre åren beräknas sysselsättningen öka med ungefär 146 000 personer.

Regeringen kvalitetssäkrar alltid noggrant statistiska uppgifter för att säkerställa att inga felaktiga uppgifter används i budgetarbetet.

Anf. 9 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Tack för svaret även om det inte var så mycket till svar som jag hade förväntat mig, eller jag kanske inte ens hade förväntat mig det!

Jag noterar att finansministern påstår att det alltid sker kvalitetssäkringar innan man lämnar ut uppgifter. Trots det lämnas det ju ut felaktiga uppgifter. Anledningen till min interpellation är att det har skett så många misstag under våren från Finansdepartementets sida. Det började med den felaktiga siffran som Fredrik Reinfeldt och också socialminister Göran Hägglund använde sig av i partiledardebatten, nämligen att det hade blivit 100 000 fler i jobb. Den siffran fick Fredrik Reinfeldt be om ursäkt för. Finansministern fick också berätta att han givit fel siffror. I själva verket har arbetslösheten ökat. Sysselsättningsgraden har minskat inte bara för att arbetslösheten ökar utan också för att det är fler människor i de årskullar som går ut. Det är en större befolkning.

När Anders Borg hade rättat sitt fel förra gången blir det återigen fel och misstag. Anders Borg påstod själv att utanförskapet har minskat. Det har jag skrivit om i min interpellation. Jag fick inget svar på det i interpellationssvaret. Trots att Anders Borg påstår att utanförskapet har minskat har det faktiskt ökat med 70 000 personer under den här perioden.

Det kommer sådana här felaktigheter gång på gång. Även vice statsministern påstår att det är ungefär samma arbetslöshet nu som 2006, och det är fullständigt fel. Vi hade en hög arbetslöshet 2006. Den låg på 6 procent. Det kallade ni för massarbetslöshet. Nu är den över 9 procent, och då säger Anders Borg att det är relativt bra. Sedan skyller han förstas på finanskrisen. Vi har naturligtvis blivit drabbade av den.

Vi socialdemokrater skapade ordning och reda i ekonomin efter 90-talskrisen. Det brukar Anders Borg berömma oss socialdemokrater för att vi gjorde efter 90-talskrisen. Det gjorde han så sent som i går i finansutskottet. Då berömde han oss socialdemokrater för att vi har sett till att vi har fått ordning och reda i ekonomin med utgiftstak och en fristående riksbank. Tack vare att vi har en sådan ordning och reda i ekonomin har

inte Sverige drabbats lika hårt som andra länder. Det är jättebra, och det ska vi vara glada och stolta över. Men tyvärr har den borgerliga regeringen förvärrat krisen genom att ni har tagit bort trygghet för människor. Ni har sett till att byggnationen har stannat av, ni kapade antalet komvuxplatser och ni skapade stor oro genom att människor får en lägre ersättning när de förlorar arbetet. De straffas dubbelt. De får lägre ersättning, och dessutom får de högre skatt.

Allt detta sammantaget gör att det är en mycket dystur bild. Trots att vi har ordning och reda i ekonomin, som vi byggde upp under 90-talet, har krisen förvärrats mycket mer genom att vi har en borgerlig regering. Ni har tyvärr inte ordning på era siffror i Finansdepartementet.

Anf. 10 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Världen befinner sig i en kris som vi inte har upplevt sedan depressionen. Vi är på väg att gradvis ta oss ur den. Nu ser vi hur misskötta statsfinanser i Portugal, Spanien och Grekland ställer till en förnyad oro. Vi har försökt möta den krisen med en kraftfull politik.

I sin prognos konstaterar EU-kommissionen att det har varit en swift and powerful policy reaction. Det betyder att policyreaktionen i Sverige har varit kraftfull och snabb. Det har vi mött krisen med. Nu ser vi att Sverige tar sig igenom krisen i bättre skick än de flesta andra.

Skiljelinjerna i budgetarbetet är mycket tydliga. Det är dem vi ska debattera i valrörelsen. Nu har vi fått alternativet. Monica Green vill höja bensinpriserna upp mot 14–15 kronor. Det är en huvudprioritering från hennes sida. Det drar in köpkraft från hushållen. Människor får mindre pengar kvar i plånboken när de ska betala 15 kronor i bensinpris.

Monica Greens andra prioritering är att lägga en kilometerskatt på alla lastbilar. De som kör regionalt får betala 75 000 kronor extra per bil. Det är 750 000 om man har tio bilar och är en medelstor åkare. De som kör långa transporter får betala över 100 000, kanske 140 000–150 000, per bil. Har man ett par bilar har man följaktligen dragit i väg enorma belopp.

För varje ung människa ska man betala en fördubblad arbetsgivaravgift. Det är 30 000–40 000 kronor i höjd arbetsgivaravgift. För ett företag som har 20 ungdomar anställda handlar det här om hundratusentals kronor.

RUT-avdraget ska avskaffas. De företag som har anställt många unga människor ska nu läggas ned.

Som kronan på verket har man lyckats konstruera en försämring av jobbskatteavdraget och en sänkning av a-kasseavgiften som lämnar tre miljoner förlorare, däribland lärarna, SKTF:s medlemmar och kommunalarbetarna. De får alltså höjd skatt genom den socialdemokratiska politiken. Tre miljoner är en dålig beskrivning på ingen. Det var ingen som skulle få höjd skatt. Det blev tre miljoner.

I det läge som vi befinner oss i nu när regeringarna i Grekland, Portugal, Spanien och Storbritannien har skapat en osäkerhet som är skadlig för hela världen vill Socialdemokraterna lägga på en bred kostnadsökning i svensk ekonomi. Har vi en återhämtning kommer det att dämpa sysselsättningen. Det kommer att försena återhämtningen. Man vill öka upplåningen i en värld där marknaderna är utomordentligt oroliga. Vi har starkast offentliga finanser i Europa. Vi framstår som ett föredöme. Vi

framstår som ansvarsfulla. I det läget säger Socialdemokraterna: Vi ska finansiera våra hundramiljarderslöften om infrastruktur genom att låna mer hos marknaderna. Vi ska låna mer hos marknaderna. Det är sådana löften Socialdemokraterna då kommer med.

Det här skapar osäkerhet, för vi förstår alla att det här bara är första förhandlingen. Skulle vi få olyckan att det blir en socialdemokratisk regering ska det förhandlas varje gång. Det är klart att jag förstår vad som kommer att hända. Miljöpartiet kommer i varje förhandling säga: Höjd bensinskatt! Och Socialdemokraterna kommer i varje förhandling säga: Höjda bidrag! Och Vänsterpartiet kommer i varje förhandling säga: Höjda skatter!

Sedan får vi den här mixen. Det blir alltmer och högre kostnader på industrin och bilisterna. Det blir ökande bidragssystem som lägger tillbaka flaskhalsar i ekonomin, och vi får allt högre skatter med Vänsterpartiet. Det var ju så de här förhandlingarna landade, och det är så de kommer att landa i framtiden. Det här är en politik som i det här läget av osäkerhet är förödande.

Hur man kan komma på idén att i detta läge, när Sverige är ett av de få länder som står stabilt, skapa en osäkerhet genom att sätta ihop en sådan här politik är för mig besynnerligt.

(ANDRE VICE TALMANNEN: Jag vill påminna finansministern om att det handlar om hur regeringen ska säkerställa att korrekta ekonomiska data används i regeringens budgetarbete. Det handlar inte om oppositionens budget.)

Anf. 11 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Jag tillåter mig själv att besvara det som Anders Borg just nu har angripit mig för eftersom jag inte räds att berätta att vi står inför stora miljöproblem i framtiden. Jag räds inte det. Jag vågar berätta det för väljarna. Men vad gör den borgerliga regeringen? Eller vad gjorde ni under förra valrörelsen? Jo, ni påstod att ni skulle sänka bensinskatten. Och vad har ni gjort? Under flera tillfällen har ni höjt bensinskatten.

Varför skulle väljarna lita på er den här gången? Ni säger en sak före valet, men i själva verket är det så att arbetsgrupper i hemliga uppgörelser redan har bestämt att ni ska höja bensinskatten. Men ni vågar inte berätta det för väljarna.

När det gäller kilometerskatten är Sverige ett av de få länder där utländska åkare får åka gratis på våra vägar och köra sönder dem. Varför ska utländska åkare köra sönder våra vägar utan att betala för sig? I andra länder får man faktiskt betala en kilometerskatt.

Varför skulle inte Sverige ta betalt av åkarna när vägarna slits sönder så? Det är ju vi och skattebetalarna som sedan ska se till så att de underhålls. Sverige är ett av de få länder som säger: Men åk och slit sönder våra vägar, här är det gratis!

Vi är modiga nog att berätta sådant för väljarna.

Jag förstår att Anders Borg är väldigt avundsjuk på att vi har lyckats visa en ordning och reda i ekonomin för väljarna, att vi har en fullt finansierad budget och att vi har en bättre fördelning. Med er fördelning är det de rikaste som tjänar mest på era skattesänkningar och de så kallade reformer som ni har genomfört. Men med vår politik vänder vi på det. Er

omvända Robin Hood-politik vänder vi nu och ser till så att de som tjänar mest och äger mest får vara med och bidra till den viktiga välfärd som vi faktiskt behöver. Vi är väldigt stolta över att vi har en sådan bra fördelningspolitisk profil i vår budget. Vi är stolta över att vi är överens och över att vi är överens om att bensinskatten bara ska höjas 39 öre på hela mandatperioden. Vi är helt överens om att den inte kommer att höjas mer, och vi vågar berätta det för väljarna.

Jag förstår att Anders Borg är väldigt avundsjuk, för ni ska ju komma med era löften fyra veckor före valet. Då ska ni komma och berätta: Nu ska vi göra någonting för att få ned arbetslösheten.

Men faktum kvarstår. Det som jag pratade om i min interpellation, nämligen att Anders Borg påstår att utanförskapet har minskat men att det i själva verket har ökat med 70 000 personer, går att skylla på en finanskris, men ni har förvärrat den.

Vi socialdemokrater såg till att ha ordning och reda i ekonomin med stabila statsfinanser som gör att Sverige har klarat sig ur det här relativt bra. Tyvärr har vi en borgerlig regering som ökar på klyftorna, som skapar oro för människor och som inte vågar tala om för väljarna i förväg vad man tänker göra utan döljer obehagliga sanningar för dem. Varför ska väljarna lita på er den här gången när ni faktiskt slog blå dunster i dem under förra valrörelsen?

Det är bra, tycker jag, att det här kommer fram så att vi nu ser att vi har tydliga alternativ. Jag beklagar att Anders Borg fortsätter. Han ber inte om ursäkt för att han har sagt fel. Utanförskapet har faktiskt ökat fast, som jag påpekade i min interpellation, Anders Borg påstår att den har minskat. Sedan fortsätter Anders Borg att angripa oss fast det är han själv som har räknat fel.

(ANDRE VICE TALMANNEN: Under det som är kvar av interpellationsdebatten vill jag att ni håller er till ärendet som handlar om sysselsättningsgraden och inte diskuterar valfrågor just nu.)

Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Interpellationsfrågan som vi ska diskutera gäller vilka data vi använder i budgetarbetet. Det är alltså budgetarbetet och ekonomiska data som är ämne för diskussionen, och det ska vi naturligtvis hålla oss till.

Tittar vi på ekonomiska data ser vi att vi för svensk del har en starkare arbetsmarknadsutveckling än de flesta andra europeiska länder som har upplevt en liknande kris. Sverige, Holland, Tyskland, Finland och Danmark tycks vara de länder som har klarat sig bra i den här krisen. Det finns andra länder, till exempel Portugal, Spanien, Grekland och Storbritannien, som har haft väldigt problem. De utgör i dag en risk för hela världsekonomin.

Skillnaden beror på att vi i några av länderna har varit ansvarsfulla. Vi har fört en kraftfull politik för att motverka krisen. Det är det som gör att det, när vi nu tittar på de ekonomiska data som vi nu har att diskutera, ter sig som att de svenska offentliga finanserna är de starkaste i Europa. Då ter det sig som att den svenska arbetsmarknaden fungerat bättre än vad den historiskt har gjort. Då ter det sig som att vi nu ser en minskning av arbetslösheten de kommande åren med 50 000 och under nästa man-

datperiod med över 100 000. Det är det läge vi har i Sverige. Vi har alltså en starkare och mer stabil situation. I budgetarbetet måste man då vara försiktig. Då är det farligt att börja dra in konsumtion från hushållen med höjningar av bensinskatten. Då är det bekymmersamt att lägga på kostnader på att anställa unga. Då är det naturligtvis så att vi får bekymmer med kilometerskatter. Det är åtgärder som inte handlar om statistikens kvalitet. Det handlar om: Vad händer med statistiken om man då gör detta? Jo, om det blir dyrare att anställa tidigt i en återhämtning blir det färre anställningar. Drar vi in köpkraft från hushållen genom att höja bensinskatten eller genom att driva upp priserna med kilometerskatt drar vi in köpkraft från hushållen, och då får vi en svagare ekonomisk återhämtning. Resultatet av den blir då att det är färre människor som har arbete. Det är det som är bekymret.

Jag måste säga att jag inte är avundsjuk på att De rödgröna har lagt fram ett budgetarbete. Jag är tacksam. Jag måste faktiskt framföra ett djupt och innerligt tack för att man tydliggjort politiken. För det är nämligen det vi nu kan diskutera. Det är inte så att politikens kärna handlar om statistikuppgifter. Vi har en utomordentligt bra statistik i Sverige. Vi har långtgående ansträngningar på Finansdepartementet, Konjunkturinstitutet, Riksbanken och andra för att säkra att statistiken stämmer, och det är den vi sedan försöker lägga till grund för åtgärderna som vi vidtar för att säkra full sysselsättning, för att värna trygghet, för att säkra välfärd och för att se till att människor som har förlorat arbetet kommer tillbaka.

I det läget, när några länder ter sig som mer stabila, måste jag varna för att skapa osäkerhet. Då måste jag varna för att föra en politik som skapar en osäkerhet i svensk ekonomi som gör att det dröjer innan jobben kommer, som gör att hushållens plånböcker urholkas, som gör att kostnaderna stiger och som sammantaget sedan leder till att vi måste låna mer pengar av de finansiella marknaderna.

Det är en politik som i alla dessa led kan ha effekter på räntorna, och räntorna är centrala för hushållen. Det genomsnittliga villalånet ligger på 1 ½ miljon, och en ränteuppgång skulle givetvis riskera att strypa återhämtningen.

Återigen: I ett osäkert läge med stora bekymmer i världsekonomin ska vi inte ta risker. Då ska vi inte göra ett budgetarbete som leder till att vi hindrar sysselsättning och försenar en återhämtning.

Anf. 13 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Till att börja vill jag ta upp det som Anders Borg säger om pålagorna. Han påstår att vi lägger på dem. Ni, Anders Borg, har gjort det under mandatperioden, men ni vill inte i förväg tala om det för väljarna. Ni har höjt bensinskatten trots att ni i valrörelsen påstod att ni inte skulle göra det. Varför skulle väljarna lita på er den här gången?

Vi kompenserar fullt ut med reseavdrag. Utöver det tror vi att det blir ett påskyndande av bra teknisk utveckling med smarta miljöbilar som drar lite bränsle.

Anders Borg påstår att det är korrekta siffror från Finansdepartementet. I så fall kanske han får ta vice statsministern i örat, för hon har gått ut och hävdar, vilket jag skriver i min interpellation, att vi nu har ungefär samma sysselsättningsgrad som 2006. Anders Borg kanske måste berätta

för Maud Olofsson att vi inte har det, att sysselsättningsgraden minskat, att man måste räkna in alla som är på arbetsmarknaden, inte bara säga att det finns några tusen fler jobb. Det finns fler människor ute på arbetsmarknaden. Man måste räkna på sysselsättningsgraden. Kvinnornas sysselsättningsgrad är nu nere på 61 procent. Berätta därför gärna för vice statsministern att hon inte ska gå ut i valrörelsen och ge fel uppgifter, vilket hon uppenbarligen gjort.

Vidare säger Anders Borg att det vore olyckligt om vi fick höjd ränta. Samtidigt vet han att Riksbanken vid något tillfälle framöver kommer att höja räntan. Vi kommer inte alltid att ha den nuvarande räntenivån. Anders Borg står och säger att det vore olyckligt om man höjde räntan trots att han vet att det kommer att ske förr eller senare.

Vi har tydliga alternativ. Vi satsar på 100 000 nya jobb- och utbildningsplatser. Vi sätter människor i arbete. Vi vidtar aktiva åtgärder medan ni gör människor passiva. Och utanförskapet ökar.

Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Om vi tittar på den ekonomiska statistik vi har ser vi att sysselsättningen i slutet av 2009 var högre än 2006. Vi ser också att vi för helårsprognosen 2010 räknar med att ha i genomsnitt 50 000 fler sysselsatta. Det var de siffror vi lade fram i vårpropositionen. Sedan dess har Nordea kommit med sin prognos. De reviderar upp sysselsättningen för 2010 med 40 000. SE-banken har lagt fram sin prognos. De reviderar upp sysselsättningen för 2010. Handelsbanken har lagt fram sin prognos. De reviderar upp sysselsättningen för 2010. Riksbanken har lagt fram sin prognos. De reviderar upp sysselsättningen för 2010. De flesta bedömare räknar alltså med att sysselsättningen under 2010 utvecklas starkare än vad de tidigare trodde.

Sverige har gått igenom en mycket allvarlig kris. Trots det kan vi se att vi i dag faktiskt har i runda slängar 100 000 personer färre som är beroende av olika sociala ersättningar. Antalet har alltså minskat från de nivåer vi hade 2006 till dem vi upplever i dag.

Nu måste vi även tala om budgetarbetet. Ett bensinpris på 14–15 kronor kompenseras inte av ett reseavdrag. Det är en av fyra resor som kompenseras av reseavdrag. De flesta resor betalar man för, särskilt om man som jag och många andra bor på landet. Kilometerskatt och regional distributör – 75 000 kronor per bil och år. Långtransporter – över 140 000 kronor per transport. Ungas arbetsgivaravgifter – 30 000–40 000 kronor i skattehöjning per ung människa. Tre miljoner löntagare får höjd skatt. Det är inte en bra politik för att möta den oro Grekland, Portugal, Spanien och Storbritannien nu skapar i världsekonomin.

Överläggningen var härmed avslutad.

4 § Svar på interpellation 2009/10:324 om konjunkturbedömningar

Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Monica Green har frågat mig om jag delar Konjunkturinstitutets bedömning att det behövs mer resurser till kommuner och lands-

ting för att klara utmaningen med en åldrande befolkning. Hon undrar också om jag avser att vidta några åtgärder.

Jag vill påminna om att regeringen har agerat kraftfullt för att mildra effekterna av den ekonomiska krisen för kommuner och landsting. Statsbidragen har tillfälligt höjts med 17 miljarder kronor 2010. Det är den hittills största ökningen av statsbidragen. De tillfälliga statsbidragen har bidragit till att dämpa fallet i den kommunfinansierade sysselsättningen, vilken förväntas stabiliseras redan i år.

Nästa år bedöms ökningen av skatteunderlaget i kommunsektorn till stor del väga upp effekten av att de tillfälliga statsbidragen upphör. Regeringen har dessutom sedan tidigare aviserat en permanent höjning av det generella statsbidraget med 5 miljarder kronor från och med nästa år. Regeringen gör mot denna bakgrund i den ekonomiska vårpropositionen bedömningen att inga ytterligare resurser för närvarande behöver tillföras kommunsektorn av konjunkturstabiliserande skäl. Enligt regeringens prognos kommer kommunsektorn att redovisa ett positivt resultat på 1 miljard kronor 2011.

Konjunkturinstitutets senaste prognos på finanspolitiken innebär bland annat att ytterligare 13,5 miljarder kronor, till viss del schablonmässigt, tillförs kommunsektorn nästa år. Utan dessa prognostiserade extra statsbidrag skulle det ekonomiska resultatet i kommunsektorn inte skilja sig nämnvärt från regeringens bedömning. Konjunkturinstitutets prognos tyder således på att tillskottet till största delen medför att resultatet hålls uppe i sektorn.

Det viktigaste regeringen kan göra för att kommuner och landsting ska klara sina åtaganden på längre sikt är att bedriva en politik för full sysselsättning. Enligt prognosen i den ekonomiska vårpropositionen utvecklas kommunsektorns skatteunderlag starkt de kommande åren i takt med att sysselsättningen i ekonomin tar fart.

Jag vill avslutningsvis framhålla att den ekonomiska utvecklingen är svår att förutse. Regeringen följer därför noggrant utvecklingen i kommunsektorn och återkommer med en ny bedömning av kommunsektorns ekonomi i höstens budgetproposition.

Anf. 16 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Det handlar om kommunernas och landstingens ekonomi och om att Konjunkturinstitutet gjort bedömningen att man måste ha mer pengar för att klara den allt äldre befolkningen. Min fråga var om Anders Borg håller med Konjunkturinstitutet om det.

Nu säger Anders Borg att det är svårbedömt och att vi inte vet. Regeringen har antytt att man kanske kommer att lova mer pengar till kommunerna fyra veckor före valet. Bara för att det är valår har ni, Anders Borg, gett extra pengar till kommunerna för att de ska slippa säga upp folk. Det har ni hävdad. Nästa år ska de inte få dessa pengar.

När vi styrde landet gav vi långsiktiga besked till kommunerna. Kommunerna behöver långsiktiga besked för att kunna göra ett bra budgetarbete och ha hög kvalitet i välfärden. Det handlar om att kunna ge de äldre en bra äldreomsorg och de sjuka en sjukvård med bra kvalitet, att kunna ge våra minsta, barnen, bra kvalitet i barnomsorgen, att kunna ha barnomsorg på obekvämt arbetstid samt att kunna ha fler vuxna i skolan. Det

är viktigt för kommunerna att få besked om att det inte blir kvartalsutlämningar, vilket ni nu håller på med.

När kommunerna redan lagt fram sina budgetar kommer det plötsligt besked. Då kastar man in att det är valår och att kommunerna ska få lite mer pengar nästa år, alltså i år. I vårpropositionen säger ni visserligen att de inte får mer pengar, men det kanske kommer senare. Alltså ska ni i något valmanifest fyra veckor före valet lova att kommunerna ska kunna rädda fritidshemspersonal så att barnen kan gå till fritidshemmen och så vidare. I annat fall måste kommunerna säga upp personal. Det är inte ansvarsfullt, Anders Borg, att fyra veckor före ett val gå ut och tala om att kommunerna ska få mer pengar.

Hittills har 25 000 välfärdsarbetare fått lämna sektorn, 25 000 människor som jobbat för invånarnas bästa, för de äldre i äldreomsorgen och för barnen och de sjuka. De som är kvar har fått en mycket stressigare situation. De slits ut i förtid och orkar inte jobba till 65, trots att det ju är målet. Det är oansvarigt av en finansminister att komma med kvartalsbesked till kommunerna i stället för att göra som vi socialdemokrater gjorde, ge långsiktiga besked till kommunerna. Det är vad de behöver.

Vi har nu, som jag nämnde tidigare, en gemensam budget med Vänsterpartiet och Miljöpartiet. Där visar vi hur vi ska satsa på kommunerna och landstingen. Det behövs mer pengar. Befolkningen blir allt äldre. Det behövs både äldreomsorg och en bra sjukvård framöver. Det är tuffa utmaningar som kommunerna och landstingen står inför.

Jag beklagar att Anders Borg inte gör samma bedömning som Konjunkturinstitutet. Dessutom är det så att kommuner och landsting själva säger att de inte kommer att klara de här utmaningarna framöver med en allt äldre befolkning om de inte får högre statsanslag. De säger själva också att det finns utrymme för att höja bidragen till kommuner och landsting, men Anders Borg vägrar ge besked. Det kommer inte något besked förrän i slutet av augusti, antagligen. Så länge får kommunerna vänta.

Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Kommunerna driver mycket av den allra viktigaste verksamheten i vårt land. I skolorna har lärarna ett stort ansvar och kämpar för kunskaper. På våra dagis finns barnskötare och förskollärare som vill ge barnen en bra start i livet och lägga grunden inför skolan. Vårdbiträden, sjuksköterskor och läkare möter patienter på vårdcentraler och sjukhus och har stort ansvar, ofta med en ringa ekonomisk ersättning. De är ansvarsbärande i samhället. Det är dem vi ska vårda och sätta främst. Det är därför vi har lagt sådan vikt vid att föra en aktiv konjunkturpolitik och tillfälligt tillföra pengar för att inte en tillfällig nedgång av skatteintäkterna ska leda till att vi får personaluppsägningar.

Nu har SKL gjort sin prognos. De räknar med 18 miljarder i överskott för innevarande år. Utgifterna ökar från i år till nästa år med 15 miljarder, under 2010–2012 med 40 miljarder. Skatteintäkterna stiger från i år till nästa år med 11 miljarder, under 2010–2012 med 33 miljarder. Man bedömer att vi under krisen har tappat i storleksordningen 5 000–6 000 jobb i välfärdssektorn. Det är naturligtvis bekymmersamt, men det ska ställas i relation till att sektorn motsvarar en tredjedel av Sveriges ekonomi och att mindre än 5 procent av sysselsättningsfallet har kommit där.

De kommande åren, mellan 2010 och 2012, räknar SKL med en sysselsättningsökning på 22 000. Vi har alltså en kommunsektor där vi har värnat välfärden.

På lång sikt hänger välfärden på att vi uppnår full sysselsättning. Det är därför det är så viktigt att vi har både en aktiv strukturpolitik, som gör att det lönar sig bättre att arbeta och att fler vill anställa, och en aktiv konjunkturpolitik. I Grekland, Spanien, Portugal och Storbritannien har man inte gjort så. Där har man permanent tagit på sig stora kostnader, och nu utgör detta inte bara ett problem för de här länderna. Man utgör ett problem för världsekonomin och skapar osäkerhet i hela världen med den politiken. Därför ska man bedriva en tillfällig konjunkturpolitik som gör att man klarar av att upprätthålla god ordning och trygghet för människor. Det är det vi vill göra.

Arbetslinjen är central. Det är därför det är viktigt att vi nu ställer alternativen mot varandra. Den höjda kilometerskatten innebär 75 000 per bil för en regional distributör. Varenda bil som åker in på Konsum eller Ica med varor kommer att få höjda kostnader. Nu varnar man för att bensinpriserna ska gå upp över 14 kronor av marknadsorsaker. Ska vi nu upp till 15 kronor? Det är självklart att Miljöpartiet i varenda budgetförhandling kommer att ha som första och mest centrala krav att höja bensinskatterna mer. Det är som Mikaela Valtersson påpekade: Det är bara för 2010–2012 den här uppgörelsen gäller.

Det är verkligen inte så att Socialdemokraterna och De rödgröna har kommunerna som sin främsta prioritering. Man lägger 6 miljarder på kommunsektorn. Det är en sektor som har 650 miljarder i skatteintäkter. Vi vet vilken den stora prioriteringen är. Det är att återställa Amspolitiken och bidragspolitiken. Det är det som är den socialdemokratiska prioriteringen. Man höjer kostnaderna för att anställa. Man drar in köpkraft för hushållen. Man använder de pengarna till att bygga ut bidragssystemen och Amspolitiken. Det gör man naturligtvis för att man inte tror på arbetslinjen. Man tror inte på att människor i första hand ska kunna leva på en inkomst som kommer från eget arbete.

Vi vet vilka det är som förlorar på Socialdemokraternas och De rödgrönas politik. Det är alla människor som på morgonen sätter sig i sin bil och åker till jobbet, jobbar hela dagen och försörjer sig själva. De får höjda kostnader och höjda skatter genom Socialdemokraternas politik.

Anf. 18 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Vår gemensamma budget, som vi är väldigt stolta över och som jag förstår att Anders Borg är avundsjuk på, riktar in sig på en bra fördelningspolitik. Riksdagens utredningstjänst har räknat ut att nio tiondelar tjänar på vår budget. Det är bara den rikaste decilen, den rikaste tiondelen i befolkningen, som kommer att få betala mer än de gör i dag, och det kan de faktiskt göra, eftersom ni har givit dem gigantiska skattesänkningar under den här mandatperioden. Vi vänder på det nu och ser till att de som tjänar mest och äger mest får vara med och bidra till välfärden.

Anders Borg återkommer till bensinskatten, trots att vi pratar om kommunernas ekonomi. Vi är modiga. Vi vågar berätta för väljarna. Det vågar inte Anders Borg. Han sade ingenting om bensinskatten under förra valrörelsen. Ändå har han höjt bensinskatten. Det finns väl ingen

som kan lita på honom den här gången heller? Vi kompenserar alla som åker till jobbet. Det blir full kompensation med reseavdraget.

När det gäller kilometerskatten: Tycker Anders Borg att de utländska åkarna ska åka gratis här, trots att andra europeiska länder tar betalt på sina vägar? Ni har höjt banavgiften på järnvägen. EU ser till att vi ska ha ett renare bränsle i sjöfarten och förbjuda svavelutsläpp. Detta gör att sjöfarten och godstransporten på järnväg kommer att bli dyrare. Varför ska det inte vara rättvisa mellan transportslagen, Anders Borg? Varför tycker du att allt gods ska transporteras på vägar? Vi borde vara miljösmartare, Anders Borg, och se till att vi leder in på en miljösmart politik i stället för den gammaldags politik som Anders Borg står för. Vi ska se till att bilindustrin och annan industri får incitament, så att konsumenterna efterfrågar de energisnåla bilarna, vilket man kommer att skynda på nu med detta. Vi vågar tala om för väljarna hur det är. Det vågar inte ni. Ni kommer att höja bensinskatten, fast ni inte säger det till väljarna.

Nu vill jag åter till den viktiga välfärdssektorn. 25 000 personer har fått lämna välfärdssektorn. Ni räknade själva med en annan bedömning, att det kan bli upp till 60 000 personer som får lämna välfärdssektorn, så att det blir färre inom sjukvården, skolan och barnomsorgen. Vi rödgröna ser till att satsa mer på kommuner och landsting, 6 miljarder mer än vad den högerledda regeringen gör. Vi värnar om kommunernas och landstingens ekonomi. Vi vill ge långsiktiga besked. Det här hattandet kvartalsvis som Anders Borg håller på med är oansvarigt. Eventuellt ska ni ge mer pengar till kommunerna. Beskedet ska komma fyra veckor före valet. Men de behöver långsiktiga besked!

Vi står inför en gigantisk utmaning med en allt äldre befolkning. Då kommer Anders Borg med kvartalsvisa åtgärder för att kommuner och landsting ska klara de stora utmaningar vi har framöver. Det är oansvarigt. Vi satsar på kommunerna. Vi satsar på en politik för hela landet och ser till att människor kan starta små företag i glesbygden och på landsbygden. Vi ser till att vi har en politik för alla, inte bara de allra rikaste, Anders Borg.

Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Låt oss ta en tydlig diskussion om kommunernas ekonomi. Som jag konstaterar säger SKL att skatteintäkterna ökar med 33 miljarder de kommande åren, att utgifterna stiger med 40 miljarder, så att det blir mer verksamhet, och att sysselsättningen ökar med 20 000. Man konstaterar också i sin ekonomirapport att den skattefinansierade sysselsättningen bedöms falla med 6 000 i välfärdstjänsterna. Man konstaterar att det sysselsättningsfallet i övrigt i stort sett motsvaras av en verksamhetsöverföring och en avveckling av plusjobb. Vi har i en ekonomi med ett 5-procentigt bnp-fall, stora bekymmer och över 100 000 i sysselsättningsfall tillfört så mycket resurser att vi har kommit rätt långt när det gäller att säkra att välfärdssektorerna är trygga i den situationen.

Monica Green understryker att det är en bra fördelning i det gemensamma budgetalternativet. Låt oss uppehålla oss vid det en sekund.

Bra fördelning: höjd bensinskatt, 70 000 i kilometerskatt, arbetsgivaravgifter på unga. Gösta Rehn sade att vi skulle hata inflationen av det skälet att vi vet vilka det är som drabbas av sådana här kostnadsövert-

ringar. Det är pensionärer, de lågutbildade som inte kan kompenseras i avtalsrörelser och de arbetslösa som ställs utanför.

Det är med förlov sagt inte bra fördelningspolitik att höja skatter som slår direkt mot människors plånböcker.

Det här är avgörande för kommunernas ekonomi. Det är inte så att kommuner i Sverige betalas med statsbidrag. De betalas med kommunal-skatter. Det är kärnan i den kommunala ekonomin. Det är det som är skatteintäkterna. Det är därför en politik som riskerar att leda till att vi får högre kostnader för att anställa, som leder till högre arbetslöshet och större ekonomisk osäkerhet.

Bara det faktum att kommunerna har hundratals miljarder i lån skapar en enorm osäkerhet om man för en politik som riskerar att leda till en osäkerhet om stabiliteten i Sverige. Vi har grekerna, portugiserna, spanjorerna och britterna. Vi kan inte välja bort dem. De finns där, och de för en så ansvarslös politik att det inte finns en enda finansiell marknad i hela världen som inte påverkas.

I ett sådant läge inte minst för välfärdens skull, inte minst för lärarnas, barnskötarnas, sjuksköterskornas och vårdbiträdenas skull ska vi hålla i och vara stabila och försiktiga, inte lägga på en omfattande kostnadsökning i svensk ekonomi. Det handlar om en omfattande kostnadsökning som bara kan tas ut i sänkt sysselsättning eller höjda priser.

I båda fallen är det hushållen som får betala. Det är ingen annan som kan stå för notan för de rödgrönas prioriteringar. De rödgrönas prioriteringar handlar inte om kommunerna. Det är 6 miljarder till kommunsektorn.

Det finns säkert många områden i kommunsektorn som behöver pengar, men den stora prioriteringen i De rödgrönas budgetförslag är och förblir bidragen och Amspolitiken. Det är där vi talar om 16–17–18 miljarder. Det är dit pengarna går.

De som sätter sig i bilen är tre miljoner. Thomas Östros lovade att ingen låg- eller medelinkomsttagare skulle betala höjd skatt – ingen. Så visar det sig att det är tre miljoner. Tre miljoner kan knappast beskrivas som ingen.

Det är den prioriteringen Socialdemokraterna och De rödgröna gör: höjda skatter på transporter, på ungdomar och på hushållen. De pengarna ska läggas till bidragsdelen.

Kommunerna är inte en prioritering från Socialdemokraternas sida. Vi diskuterar KI:s prognos här. Det finns inte några 13,5 miljarder i det rödgröna alternativet till höjda statsbidrag till kommunerna. Det finns inget i närheten av det. Det är inte ens halva beloppet.

Fru talman! Prioriteringen är bidrag, inte verksamhet.

Anf. 20 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Anders Borg talar så föraktfullt om bidrag. Det handlar om sjuka människor som han ska tvinga ut till en stupstock. Han talar så föraktfullt om de arbetslösa som har blivit av med sina ersättningar fast det är de som har förlorat sitt arbete.

Ni tror att blir de sjuka bara fattigare hittar de ett jobb. Blir de bara fattigare kommer även de arbetslösa att hitta ett jobb.

Det är mycket föraktfullt att se människor på det sättet, Anders Borg. Det klär inte en finansminister att tala så nedsättande om sjuka människor och om arbetslösa människor.

Vi satsar 12 miljarder under en tvåårsperiod på kommunerna, eftersom vi tycker att det är så viktigt. Valfärden är så viktig för människorna.

Om Anders Borg inte litar på riksdagens utredningstjänst må det vara hänt, men det kan finnas andra som litar på de utredningstjänster som vi har. De visar det som vi beskriver i vårt rödgröna alternativ, nämligen att den tiondel av Sveriges befolkning som är allra rikast, som har de högsta inkomsterna och de stora förmögenheterna är de som kommer att få vara med och bidra mer fortsättningsvis till vår gemensamma välfärd.

Alla andra tjänar på vår politik, för vi vänder på steken. Ni hade en omvänd Robin Hood-politik. Vi drar det tillbaka till en Robin Hood-politik, för vi tycker att den svenska modellen är bra. Vi tycker att det är bra att ha en välfärd som betalas av det gemensamma, där alla är med och bidrar på sitt sätt.

Vi vill ha en rättvis skattefördelning, rättvisa och solidaritet. Vi ska ställa upp för varandra och inte tala så föraktfullt om sjuka människor och arbetslösa som Anders Borg gör här. Vi satsar 12 miljarder på kommunerna under två år, och det är jag stolt över.

Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Den ekonomiska utvecklingen i kommunerna präglas nu av att skatteintäkterna enligt SKL ökar med 11 miljarder respektive 33 miljarder de kommande åren. Sysselsättningen stiger med lite över 20 000, och utgifterna för kommunal verksamhet ökar med 40 miljarder.

Det är ett uttryck för att vi har kunnat prioritera den kommunala verksamheten, fört en aktiv stabiliseringspolitik och har en aktiv politik som gör att sysselsättningen gradvis ökar.

Monica Green talar om omställningsförsäkringar. Det är det vi är för: omställningsförsäkringar. Det är det som bekymrar mig. A-kassa ska vi ha. Sjukförsäkring ska vi ha. Förtidspension ska vi ha.

I största möjliga utsträckning ska de vara omställningsförsäkringar, ett stöd för människor för att komma tillbaka till arbetsmarknaden. Det är därför jag tycker att det är så märkligt att Socialdemokraterna har som sin tyngsta prioritering att förvandla dem till bidragssystem, att ta bort kontrollerna, höja ersättningarna och ta bort spärrarna.

Det är det som är det rödgröna alternativet, att vräka ut pengar över de olika transfereringssystemen. Det är inte kommunsektorn som är prioriteringen. KI hänvisas det till. De säger 13 ½ miljard. De rödgröna tillför 6, eftersom vi talar om ett år, 2011, då det är 6 miljarder.

Det ska ställas mot de 16–17 miljarderna. Jag kan naturligtvis lägga ihop de 16–17 miljarderna år för år. Läger vi ihop dem nästa mandatperiod talar vi om i runda slängar över 60 miljarder, om vi ska ackumulera siffrorna. Men det är det som är prioriteringen.

Hur får de fattigare det bättre av höjda bensinskatter? Hur får de som har trånga ekonomiska villkor det bättre av att priserna stiger på grund av kilometerskatten? Hur får de det bättre för att lärare och SKTF:are får höjd skatt?

Det är en väldigt märklig fördelningspolitik, där fattiga människor ska få betala höjda priser. Sedan ska man säga att detta är en förbättring.

Överläggningen var härmed avslutad.

5 § Svar på interpellation 2009/10:330 om ökade inkomstkllyftor

Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Monica Green har frågat mig vad finansministern avser att göra för att minska inkomstkllyftorna.

Regeringens huvudfokus har sedan den tillträde 2006 varit att minska utanförskapet och återupprätta full sysselsättning. När fler arbetar och färre försörjer sig på sociala ersättningar minskar inkomstskillnaderna i samhället gradvis. Den långsiktigt bästa fördelningspolitiken är därför att få fler i arbete.

Under mandatperioden har flera viktiga steg tagits för att långsiktigt förbättra sysselsättningsgraden. Drivkrafterna till arbete har blivit starkare, arbetsmarknads- och utbildningspolitiken har reformerats, och vägarna tillbaka från sjukskrivning till arbete har blivit fler och bredare. Kostnaderna för att anställa personal har sänkts, och det har blivit enklare och mer lönsamt att starta och driva företag.

Den internationella lågkonjunkturen i finanskrisens spår har inneburit en kraftig ökning av arbetslösheten. Sverige har dock klarat sig bättre än många andra länder. Aktiva insatser för jobben och välfärden tillsammans med ett ansvarstagande för de offentliga finanserna har varit viktiga ingredienser i regeringens politik för att överbygga krisen.

Fördelningspolitiken har hela tiden varit i fokus. Det är viktigt att de som drabbas hårdare än andra också ska få ta del av förbättringarna när utvecklingen vänder. I vårpropositionen har därför åtgärder riktats mot de grupper som står längst från arbetsmarknaden och för att motverka en utslagning av ungdomar och äldre arbetskraft.

Andra grupper som har drabbats hårt av krisen är pensionärer och barnfamiljer. Regeringen har därför föreslagit en höjning av flerbarnstillägget och en förstärkning av grundavdraget för pensionärer. I budgetpropositionen i höstas genomfördes dessutom en höjning av bostadstillägget för personer med sjuk- och aktivitetsersättning. Därmed hålls inkomstfördelningen samman, och de långsiktiga förutsättningarna för hög sysselsättning och stark tillväxt förbättras.

Anf. 23 MONICA GREEN (s):

Fru talman! I den förra interpellationsdebatten påstod Anders Borg att man inte kan lita på riksdagens utredningstjänst. Han hade andra beräkningar, påstod han.

Jag hävdar ändå att riksdagens utredningstjänst är en mycket bra utredningskälla. De har räknat ut att den tiondel med de största inkomsterna har fått nästan lika mycket av regeringens skattesänkningar och reformer som 60 procent av svenska folket. De har också räknat ut att den allra rikaste procenten, de som tjänar 1 miljon kronor eller mer, tillsammans har fått lika mycket som 25 procent av dem som tjänar minst.

Det här är klassisk moderatpolitik. Anders Borg påstår att han tycker att det är viktigt med fördelningspolitik – ja, han fördelar till de rika och tar från de fattiga. Det är moderatpolitik, och den här regeringen bedriver det. Det beklagar jag, men vi kan få en ändring till hösten.

Vi kan nu tydligt se att vi rödgröna har ett väldigt bra budgetalternativ, där vi vänder på steken och ser till att utsatta människor faktiskt får en möjlighet att försörja sig igen, eftersom vi sätter jobb och utbildning först. Vi satsar på 100 000 fler jobb och utbildningsplatser.

Det är sådant som Anders Borg föraktfullt kallar för Amspolitik. Han tycker att det är fult när människor får en arbetsmarknadspolitisk utbildning. Sådant gillar inte Anders Borg. Har man sabbat chansen när man är ung ska man inte få en chans till, enligt Anders Borg. Det beklagar jag.

Det är 100 000 färre som har fått jobb under den här mandatperioden. Den rikaste procenten har fått 25 gånger mer än de fattigaste. Ni har sänkt skatten i stället för att satsa på välfärden. Arbetslösheten ökar snabbare i Sverige än i andra länder. Moderaterna är ett socialbidragsparti eftersom socialbidragen har ökat i mer än 90 procent av landets kommuner. Ett socialbidragsparti är vad Moderaterna är. Ni ser till att människor blir beroende av socialbidrag.

Jag uppskattar att det finns sådana skyddsnet, men det är ni som har försatt människor i den här situationen. Det gäller särskilt unga människor. Ännu fler har fått socialbidrag. Det är tur att det finns socialbidrag, men det är ni som har fört en politik så att de har hamnat i det läget.

Ni har bedrivit en mycket tydlig politik. Ni tycker att allt som har med aktiva åtgärder för de arbetslösa att göra är Amstrams, som Anders Borg kallar det, och det ska skäras ned. Ni för en politik som gör att de sjuka inte har någon trygghet.

Vi vill ändra på detta. Vi vill vända på det, precis som jag har sagt flera gånger, och se till att inkomstklyftorna minskar i stället för att öka. Det var det min interpellation handlade om: hur vi ska minska inkomstklyftorna.

Anders Borgs politik och hans svar här i dag visar väldigt tydligt att han tänker fortsätta på den inslagna vägen, nämligen att se till att det blir ännu större klyftor. Han nöjer sig väl inte förrän han sett till att det blir låglönejobb även i det här landet så att fler putsar skor och bara erbjuds dag-för-dag-jobb, eftersom fler och fler tillfälliga jobb nu uppstår.

Det är ingen bra politik. Vi behöver ha ordning och reda i ekonomin, och vi behöver satsa på att minska klyftorna, inte öka dem.

Anf. 24 LARS JOHANSSON (s):

Fru talman! Jag tycker att debatten om inkomstskillnader är intressant. Jag läste helt nyligen i LO-tidningen om en rapport som OECD hade gjort. Finansministern brukar hänvisa till olika forskningskällor och liknande för att rättfärdiga sin politik. Den här OECD-studien har tittat på hur det ser ut i olika länder, om man för en utjämnande politik eller om man för en politik som ökar de ekonomiska skillnaderna.

I studien har man satt upp fem punkter som gäller om man vill skapa en jämn fördelning som ger möjligheter för människor att få större chanser under livet. Den första punkten handlar om att det ska vara en skola som är socialt blandad, där lärande sker gemensamt och där många barn tidigt börjar i förskolan. Den andra punkten handlar om högre grad av

omfördelning och progressiva skatter. Den tredje punkten handlar om generösa arbetslöshets- och sjukförsäkringsystem. Punkt fyra handlar om hög facklig organisationsgrad och hög kollektivavtalsäckning. Punkt fem handlar om små inkomstskillnader.

De här fem punkterna säger OECD innebär att man kan föra en mer utjämnande fördelningspolitik i ett land. Vi kan konstatera efter snart fyra år med borgerlig regering att vi har gått i precis motsatt riktning. Det är också det interpellationen handlar om.

Jag kan ta ett annat exempel som jag fick ta del av häromdagen. Det var en annan rapport som tittade på hur a-kassorna har utvecklats i olika OECD-länder. År 2002 låg vi på femte plats när det gäller ersättningsnivåer. Nu har vi rasat ned till 21:a plats. Vi börjar så att säga nå bottenligan när det gäller a-kassan i Sverige.

Det kan väl ändå inte innebära att den politik som finansministern talar sig så varm för handlar om att skapa ett utjämnande samhällssystem där människor ges lika chans. Det är väl snarare tvärtom, att ni hela tiden för en politik som resulterar i ökade ojämlikheter på område efter område.

Det är detta som den politik Anders Borg företräder står för. Det vore väl bättre att erkänna det i stället för att i ett interpellationssvar försöka påstå någonting annat? Fakta talar ju sitt tydliga språk. Vi har tagit del av SCB:s siffror i Sverige som har visat att inkomstklyftorna aldrig har varit så stora som i dag sedan de började mäta i slutet av 70-talet.

På område efter område kommer alltså fakta från andra som pekar på att vi har en utveckling i Sverige där inkomstklyftorna ökar och att regeringen inte gör något för att förhindra det utan snarare tvärtom jagar på för att skapa ökade inkomstklyftor.

Anf. 25 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Ett bra samhälle präglas av sammanhållning, begränsade ekonomiska skillnader, trygghet och välfärd och på att detta byggs på en arbetslinje, det vill säga att många är på arbetsmarknaden och arbetar. Det är så vi bygger långsiktig sammanhållning.

Lars Johansson nämner OECD. Jag har inte hela OECD:s inkomstspridningstabell framför mig, men jag har ett tjugotal länder. Jag noterar att de länder som klarar sig bra är till exempel Danmark, Sverige, Finland och Holland. Det är några exempel, alla länder styrda av partivänner till mig. Alla dessa länder styrs av regeringar som bygger arbetslinjen och som därför skapar ett sammanhållet land.

Sedan har vi andra länder som klarar sig sämre: Storbritannien, Spanien, Australien. Där är det en större inkomstspridning. Det är länder som styrs av socialdemokratiska partier. Det kan tyckas häpnadsväckande att alla de välskötta välfärdsstater som skapar trygghet styrs av progressiva mitten-höger-regeringar. Länder med stora klyftor och stor ordning tycks genomgående styras av socialdemokratiska partier.

Tittar vi på Sveriges utveckling här ser vi ett långt socialdemokratiskt maktinnehav innan vår regering kom till. Vi ser en kraftig ökning av inkomstspridningen och förmögenhetskoncentrationen som resultat av det långa socialdemokratiska maktinnehavet, och det beror på att prioriteringen i politiken är så tydlig för Socialdemokraterna: Man höjer skat-

ten för dem som sätter sig i bilen och åker till jobbet. Man lägger pengarna på att nedmontera arbetslinjen.

Det är huvuddragen i den socialdemokratiska politiken, det är huvuddraget i De rödgrönas politik och det är huvuddraget i den politik man bedrev under sitt regeringsinnehav. Det får effekter. Det spelar roll med politik.

Jag nämnde bensinskattehöjningen som undergräver köpkraften. Monica Green var väldigt stolt över budgetalternativet, så det måste vi diskutera.

Men ta i stället de unga! Det blir en höjning på 30 000–40 000 kronor av arbetsgivaravgiften per ung människa. Ett företag med 20 anställda som är under 26 år får mellan 600 000 och 800 000 kronor i höjda sociala avgifter. Det finns inga vinster att ta dessa pengar ifrån. Vi har nedpressade vinster som sätts utifrån de internationella avkastningskraven.

Detta landar i färre sysselsatta. Man måste dra ned på sysselsättningen för att betala de 600 000 till 800 000 kronor i skattehöjning bara på ungdomsarbetsgivaravgiftssidan, som är vad vi talar om. Skulle det vara ett företag som erbjuder RUT-tjänster är det bara nedläggning som framstår som möjligt med den här skattechocken.

Det kan bara leda till färre sysselsatta eller till att man rullar över det här i höjda priser. Vi vet ju vem som får betala de höjda priserna. Det är inte slumpmässigt. Det var därför Gösta Rehn sade att vi skulle hata inflationen. Inflationen tas ju ut hårdast på dem som är pensionärer, hårdast på dem med lägre utbildning och lägre inkomster, hårdast på dem som har en svag ställning på arbetsmarknaden och hårdast på dem som inte har stora tillgångar.

Vårt mål för politiken är arbetslinjen. Det är det som är kärnan i den här regeringens arbete – full sysselsättning. Alla som vill och kan ska ha ett arbete, unga, invandrare, äldre, alla ska vara på arbetsmarknaden så långt det går, därför att det bygger välfärden. Det bygger en möjlighet att ge trygghet till alla medborgare och det ger oss en grund för att skapa ett samhälle som präglas av sammanhållning.

Anf. 26 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Det hade varit bra om det hade stämt. Det går ju att säga en sak men göra en annan. Anders Borg påstår att han sätter jobben först, men arbetslösheten har ju ökat dramatiskt. Ni påstår att ni behöver ha åtta år på er för att komma ned till det läge på 6 procents arbetslöshet som gällde när ni tog över. Ni måste ha åtta år på er för att komma ned till det igen. Ni sätter inte jobben först, det är ju vi som gör det. Jobben, jobben, jobben! Jobb och utbildning är det som vi satsar på och ska se till att vi genomför när vi har vunnit valet i höst.

Full sysselsättning – ja! Självfallet är det det absolut viktigaste målet för oss. Det är därför som vi vill att människor ska få möjligheter. Vi ska inte stänga dörrar för dem som har strulat i skolan utan de ska få en chans till. De ska till och med få en chans till och en chans till. Man ska inte bara hålla på och stänga dörrarna för de ungdomar som så väl behöver en utbildning just nu.

Anders Borg säger att det är fult med Ams, fy vad hemskt! Kalla det något annat då, men ge dessa ungdomar en möjlighet att skaffa sig en utbildning så att de står rustade när det vänder igen, så att de får en möj-

lighet. Låt dem inte bara gå där ute och inte ha någonting att göra. Ungdomar behöver en bra utbildning. Det tänker vi rödgröna satsa på till hösten, när vi har vunnit valet.

Återigen: Vi sänker arbetsgivaravgiften för småföretag, för vi tycker att det är viktigt. Anders Borgs vice statsminister påstod ju att hon skulle satsa på småföretagen, men det första hon gjorde var att ge dem en smäll på käften genom att höja skatten för dem med 37 000. Det är väldigt mycket pengar för ett litet företag. Det gör ni.

Dessutom tar vi bort arbetsgivaravgiften, eller motsvarande, helt för dem som anställer en arbetslös ungdom. Det är viktigt att bryta långtidsarbetslösheten, Anders Borg, så att ungdomar faktiskt kommer in på arbetsmarknaden och får en chans. Därför är det viktigt att rikta åtgärder och inte hålla på och slösa med skattepengar på det viset, att bara smeta ut på alla och ge bidrag till arbetsgivare som redan har ungdomar anställda. Det är alltså viktigt att rikta stöden så att de går till rätt personer, nämligen till dem som är arbetslösa och till de arbetsgivare som anställer en arbetslös. Det är mycket mer ansvarsfullt att göra på det viset än att smeta ut det på alla. Det vet Anders Borg och han har fått påpekanden av många som har sagt att det är ett ineffektivt sätt att göra ett utsmetande på 10 miljarder som Anders Borg har gjort. Men vi riktar stödet särskilt.

Bara lite kort, eftersom Anders Borg älskar bensinskatten. Det vågar inte ni tala om för väljarna. Ni har höjt bensinskatten under den här mandatperioden, men ni är feiga nog att inte våga tala om det för väljarna.

Dessutom handlar det, om man kör 15 000 mil per år, om en kostnad på 49 kronor i månaden. Det är vad ni redan har ökat kostnaderna med för bilisterna. Det har blivit dyrare att ha en bilförsäkring. Det blir också dyrare att gå till bilbesiktningen med er politik. Ni har ju lagt pålagor, fasta kostnader på bilisterna, sådana fasta kostnader som gör att människor tycker att de inte tjänar någonting på att ställa bilen hemma. Vi ska ju se till att vi riktar åtgärderna miljösmart så att industrin börjar tillverka bilar som blir energisnålare. Vi ger bidrag till dem som konverterar sin bil till ett annat bränsle. Det är mycket smartare, Anders Borg.

Anf. 27 LARS JOHANSSON (s):

Fru talman! Anders Borg började med att säga att det är andra länder som styrs av socialdemokrater som har svårigheter att klara den ekonomiska krisen. Det är väl korrekt. Ändå kan man komma ihåg att utvecklingen i Norden beror på den nordiska modellen, som vi också företräder från svensk socialdemokrati och har gjort hela tiden, nämligen att man ska ha en stor offentlig sektor som omfördelar resurserna för människor i samhället. Det är det centrala i vår politik. Det har vi också pekat på. De lever ju kvar med den modellen.

Det intressanta är hur utvecklingen har varit. Det är därför som de siffror som jag tog fram från OECD är intressanta, att vi faller ned nu när ni har gjort de här drastiska förändringarna.

Interpellationen handlar om vad finansministern avser att göra för att minska inkomstklyftorna. När jag läser i interpellationssvaret kan jag notera att det står lite längre ned på första sidan att ”det är viktigt att de som drabbas hårdare än andra också ska få del av förbättringarna när utvecklingen vänder”. Men det kommer ju inga sådana förslag. Det görs

inga förändringar, utan det är tvärtom så att människor som har drabbats hårt drabbas ännu hårdare. Vi har diskuterat sjukförsäkring och a-kassa.

Det som händer i kommunerna är att man får ta en allt större del av sina pengar till socialkontoret och lägga pengar på försörjningsstöd därför att de centrala trygghetssystemen inte fungerar för människor, vilket gör att du har en kostnadsexplosion på socialkontoren runt om i landet som innebär att kostnaderna under en fyraårsperiod ökar med ungefär 5 miljarder kronor. Det är sådana pengar som i annat fall skulle ha använts till välfärdsbygget som man får använda för att kompensera människor som inte har tillräcklig ersättning från trygghetssystemen. Det är det som är problemet. Det är det finansministern inte ser.

Anf. 28 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Monica Green återkommer till temat säga och göra. Det är ett bra tema. Vilka stater är det som erbjuder människorna stabila villkor, sammanpressad inkomstfördelning, låg fattigdomsrisk, högkvalitativa välfärdstjänster och en stabil ekonomisk miljö? Jag vill tacka Lars Johansson för att han kom in i debatten. Det gav mig anledning att ta fram den här inkomstspridningslistan från OECD och där göra noteringarna att det är Danmark, det är Sverige, det är Finland och det är Holland. Det är länder som nu inte ska skära ned och sanera. Det är länder som har liten inkomstspridning, som har klarat arbetsmarknaden bättre i krisen och som kan ha en trygg välfärd därför att man upprätthåller arbetslinjen, därför att det är regeringar med samma inriktning som den i Sverige som sköter de länderna.

Vi har andra länder i Europa med större ekonomiska skillnader, Portugal, Spanien, Storbritannien och Grekland. Där kommer vi nu att få se vad som kommer att hända, med drakoniska nedskärningar av välfärdsystemen, dramatiska skattechöjningar, social spänning och oro. Det blir resultatet när man tappar greppet om de offentliga finanserna, när man inte kan föra en ansvarsfull ekonomisk politik därför att man har lyssnat på dem som ständigt ropar för lite och för sent.

Säga och göra är ett väldigt bra tema. Det ska vi uppehålla oss vid.

Socialdemokraterna ökade inkomstspridningen med 20 procent under den tid de satt i regeringsställning. Förmögenhetskoncentrationen ökade med 20 procent. Det är viktiga fakta i en diskussion om inkomstspridning. Man kan fråga sig vad som är mål och medel här. Är inkomstspridningen medlet för Socialdemokraternas ambition att öka förmögenhetskoncentrationen? Är det det som är mål och medel här? Hur hänger det ihop?

All politik har fördelningskonsekvenser. All politik kan analyseras utifrån fördelning. Låt oss göra det med kilometerskatten. Jag råkade åka förbi Braviken hemma i Norrköping häromdagen. De säljer tidningspapper därifrån. Det är en bransch som tappar ungefär 10 procent per år. För oss i Norrköping är det en central och avgörande bransch. Därifrån går det bilar i långtransport. De får 150 000–200 000 kronor i ökade årskostnader. Det kan inte kompenseras med några 54 000 i sänkt arbetsgivaravgift på lönesumman. Det är hundratusentals kronor som man höjer kostnaderna med.

Braviken kan inte gå till sina tidningar i Spanien eller i England och säga att de behöver mer betalt därför att de har fått en socialdemokratisk

regering som tänker bygga ut bidragssystemen: Kan ni betala? We have something that we call kilometerskatt. Tidningarna kommer att säga: Tack och hej. Vi går någon annanstans och handlar.

Det här kommer att tas på sysselsättningen i pappersindustrin. Det här kommer att tas på sysselsättningen i hela skogsindustrin. Holmen kommer att pressa över detta på sina leverantörer, det vill säga de killar som står i skogen med skogsmaskinerna och röjer. Det är de som får bära kilometerskatten. Det är därför den har så regressiva fördelningskonsekvenser. Det här vet vi; det visar utredningarna.

Det är fråga om vad man säger och vad man gör. Monica Green nämner en sänkning av arbetsgivaravgifterna. Låt oss se på företaget med 20 anställda under 26 år. De får en arbetsgivaravgiftshöjning på mellan 600 000 och 800 000. Låt oss hoppas att de inte har några transportbehov. Annars är det fråga om 600 000–800 000. Då säger Monica Green att de får en generös kompensation på 54 000. Vi vet vad som händer om företagen får så kraftiga kostnadsökningar. Det motsvarar en extra avtalsrörelse. Det blir kostnadshöjningar och färre sysselsatta. Alla människor som har arbetat i ett företag vet att om kostnaderna höjs måste de tas ut någonstans – antingen på priserna eller på andra kostnader.

Anf. 29 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Jag trodde inte att finansministern skulle blanda äpplen och päron. Men okej, låt oss tala klarspråk, Anders Borg.

Anders Borg vet att det var en borgerlig regering i Grekland som gömde och glömde. Anders Borg har berättat för oss i finansutskottet att det var den borgerliga regeringen som inte hade ordning och reda, och nu har socialdemokraterna fått ta tag i situationen. Det glömmet Anders Borg att berätta när han räknar upp andra länder. Det är inte lika kul. Han vill inte nämna Norge heller, men det är väl för att de inte är med i EU kanske.

Vi vet hur det är, nämligen att vi har byggt upp den svenska modellen. Vi har full sysselsättning som mål, och vi har under lång tid byggt upp trygghetssystem och ett välfärdssystem. Det finns en gemensam sektor som betalas på ett rättvist sätt. Ni håller steg för steg på att ta bort detta. Jag hoppas att ni inte får fortsätta med det.

Anders Borg säger att inkomstspridningen ökade under vår tid. Det skedde under 90-talet, efter det att vi städade upp efter er förra kris. Det var kris också förra gången ni styrde. Den krisen var hemmabakad. När vi städade upp efter er sparade vi på allt. Det var tufft för många. Vi är inte nöjda med att det blev ökade klyftor då, men för den sakens skull tänker vi inte sluta att ha som mål att minska klyftorna. Vi tänker fortsätta att satsa på att fördela inkomsterna i stället för att göra som Anders Borg, nämligen bara satsa på de rika och de mest förmögna i tillväxtområdena. Det är er politik, Anders Borg.

Anf. 30 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Jag vill särskilt tacka Monica Green för att hon nämner Grekland. Det har naturligtvis skett missgrepp även av regeringar styrda av partier till höger om mittlinjen.

Det är ändå häpnadsväckande att Grekland läggs till en lista av Spanien, Portugal och Storbritannien. Det är de stora. Det var de som Mona

Sahlin tog upp på scenen i London och varnade för att det är dåliga offentliga finanser i Sverige. Hon stod där med Papandreou, Brown och Zapatero och varnade för offentliga finanser i Sverige. Världens marknader står i brand på grund av den politik som de personer som stod på scenen har fört.

Hur ser det ut i de länder som styrs av mina partivänner – Danmark, Finland, Sverige, Holland, Tyskland och Frankrike? Där har arbetslösheten inte ökat så mycket som man har väntat sig. Där har man dämpat krisen med hjälp av ordning och försiktighet, med ansvar och långsiktighet. Man har värnat offentliga finanser. Man har inte lyssnat på för-lite-och-för-sent-propaganda.

Sedan var det frågan om fördelning. Det slående är att dessa länder, Spanien, Storbritannien, Grekland, i många fall är de som har sämst fördelning. Det vi kan vara helt säkra på är att de nu ska göra ett saneringsarbete. Då kommer fördelningseffekterna att bli ännu värre. Fördelning har vi alltid i politiken. Det är därför vi ska analysera åtgärderna.

Det var fråga om kilometerskatten. Låt mig i stället ta upp bensinskatten. Vi vet alla hur fördelningseffekterna av bensinskatt ser ut. Det är väl därför ni går i förstamajtågen och demonstrerar för höjd bensinskatt. Det är väl det ni gör. Det är ert viktigaste krav. Då berättar ni väl att kompensationen för reseavdragen täcker en av fyra resor? Då berättar ni väl att vi som bor på landsbygden är mest beroende av bil? Då berättar ni väl att det är på dem med låga inkomster som tyngden väger mest? Då berättar ni väl att inflation slår mot dem som har det sämst i samhället?

(MONICA GREEN (s): Vi vågar i alla fall berätta.)

Överläggningen var härmed avslutad.

6 § Svar på interpellation 2009/10:339 om inriktningen på skattepolitiken

Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Lennart Axelsson har frågat mig om inriktningen på skattepolitiken och hur eventuella framtida skattesänkningar ska finansieras.

Till att börja med vill jag poängtera vikten av att ha starka offentliga finanser. Sverige är ett av få länder där statskuldens andel av bnp sjunker – detta trots att vi har gått igenom den kanske värsta finansiella krisen någonsin. Samtidigt har vi kunnat sänka skatterna för vanliga låg- och medelinkomsttagare med över tusen kronor i månaden.

Regeringens politik syftar till att få fler i arbete. Fler människor i arbete är en förutsättning för fortsatta sunda offentliga finanser och en stark svensk ekonomi med en välfärd som håller hög kvalitet. Jobbskatteavdraget är det mest verkningsfulla medlet för att uppfylla det centrala målet med regeringens ekonomiska politik, nämligen att öka den varaktiga sysselsättningen och bryta utanförskapet.

Den finansiella krisen har bidragit till en ökad arbetslöshet. Den trenden verkar nu vara bruten, och prognoserna pekar på att arbetslösheten framöver kommer att minska. Det råder samsyn mellan flera externa bedömare, som Konjunkturinstitutet och Riksrevisionen, om att jobbskat-

teavdraget är och har varit ett effektivt medel för att öka arbetsutbudet och den varaktiga sysselsättningen men att de stora effekterna syns först på längre sikt. Under återhämtningen bidrar dock jobbskatteavdraget till en snabbare och större sysselsättningsökning.

Fler människor i arbete, och att fler människor arbetar heltid, är en förutsättning för att kunna säkra den gemensamma välfärden på lång sikt. Jag kommer därför även i framtiden att vara beredd att säkerställa att skattepolitiken på bästa möjliga sätt främjar en ökad sysselsättning. Eventuella framtida skatteförändringar ska även i fortsättningen göras i den mån ekonomin och de offentliga finanserna tillåter det.

Anf. 32 LENNART AXELSSON (s):

Fru talman! De interpellationsdebatter som har varit fram tills nu har i mångt och mycket handlat om samma sak som vi nu kommer att diskutera. Jag är värdare till yrket, och jag har bra kontakter med många som jobbar inom det som vi kallar välfärdssektorn – välfärdsarbetare. Min sambo och min dotter jobbar på fritidssidan inom förskolan.

När jag pratar om dessa frågor brukar jag måla upp en bild av vilka sorters samhällen som kan tänkas finnas. När man pratar om skattepolitik pratar man samtidigt om grunderna för både välfärden och jobben.

Det som har hänt under de senaste fyra åren, under den här mandatperioden, är att under ledning av Anders Borg har man sänkt skatterna mycket. Naturligtvis påverkar det våra möjligheter till bra välfärd, det vill säga hur det ser ut i äldreboenden och inom skola och barnomsorg. Man brukar prata om 100 miljarder. Det är en helt ofattbar summa. Man får bryta ned den och titta på vad man kan jämföra med. Jag vet inte om finansministern känner till det, men all äldreomsorg i landet kostar drygt 80 miljarder. Alla löneutbetalningar till varenda en som jobbar inom äldreomsorgen kostar i runda slängar 80 miljarder. Här har man alltså sänkt skatten med 100 miljarder. Man skulle också kunna titta på barnbidragen, som ligger på nivån 25 miljarder.

Var och en förstår att om man tar bort de summorna påverkar det hur vi kan utforma den välfärd som de allra flesta är överens om att vi ska ha.

Jag noterade att Anders Borg i en av de andra interpellationsdebatterna sade att vi rödgröna vräker ut pengar över sjuka och arbetslösa. Jag tror att det var så han uttryckte det. Vi vill se till att det är rimligt att alla vi som någon gång har olyckan att bli sjuka eller arbetslösa har möjlighet att behålla vårt hus och försörja vår familj under den tid vi frisknar till eller hittar ett annat jobb. Om man kallar det att vräka ut pengar över sjuka och arbetslösa säger det en hel del om den politik som Anders Borg står för.

I svaret på min interpellation säger Anders Borg att det är viktigt att ha starka offentliga finanser, att politiken syftar till att få fler i arbete och att jobbskatteavdraget är det mest verkningsfulla medlet. Jag kommer att återkomma till den här frågan i mitt nästa inlägg. Sverige har mycket hög arbetslöshet, säger man från Eurostat, som är EU:s statistikkontor. Man ser där att vår utveckling i Sverige är mycket sämre än den är till exempel i Belgien och Tyskland. De hade alltså högre arbetslöshet än vi när Anders Borg tog över, och nu är det tvärtom.

Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Vårt mål med politiken är att upprätthålla en arbetslinje som leder till full sysselsättning. Det är avgörande för att vi ska kunna ha både välfärd och sammanhållning. När vi bygger sammanhållning är det självklart att kunskapslinjen är en nyckel. I OECD-rapporten *Employment Outlook*, som jag tror att Lars Johansson hänvisade till tidigare, är det just social rörlighet genom kunskap som är nyckeln. Det är där de nordiska länderna står ut med bra skolsystem. Välfärd till alla oavsett inkomst är bra omfördelning och bra politik.

Nu säger Lennart Axelsson, helt märkligt, att jag har sagt att man ska vräka ut pengar på sjukskrivna och arbetslösa. Det var verkligen inte vad jag sade, och jag tror att det kommer att framgå av protokollet. Jag sade att man i det socialdemokratiska budgetalternativet prioriterade bidragssystemen. Man vräkte ut pengar över bidragssystemen, 16–17 miljarder, jämfört med de mindre satsningar man till exempel gör på kommunsektorn. Det är faktiskt en helt annan sak.

Det ligger en fara i att göra om omställningsförsäkringar till bidragssystem – det är det som är kärnan i den socialdemokratiska politiken. Omställningsförsäkringar för att vi ska ha en trygghet vid omställning är vi alla för. Vi har i många stycken det mest utbyggda välfärdssamhället i världen, och det ska vi ha. Men Socialdemokraterna vill ju bygga om omställningsförsäkringar till bidragssystem, och då riskerar just de arbetslösa och de sjukskrivna att hamna utanför, sorteras bort och skjutas bort från arbetsmarknaden.

Sänkta och höjda skatter: Lennart Axelsson nämner 100 miljarder. Jag vill påpeka att den socialdemokratiska regeringen genomförde en kompensation på egenavgifter som motsvarade 70 miljarder, och nu har man sagt ja till i princip hela jobbskatteavdraget. Det är inte där skiljelinjen i skattepolitiken går. Ni ska peka på var den går på riktigt.

Försvara varför tre miljoner löntagare ska få höjd skatt när ni switchar jobbskatteavdrag till a-kasseavgifter! Det blir 1 200 kronor om året för en lärare. Det gäller SKTF:s och Kommunals medlemmar. Ni ska försvara att ni höjer skatten för dem, för det är det ni gör. Tre miljoner löntagare är ingen, enligt Thomas Östros, för ingen låg- eller medelinkomsttagare skulle få höjd skatt. Tre miljoner är ingen.

Låt oss se vad som händer med ekonomin när man för den riskfyllda politik som de rödgröna föreslår.

Det blir kraftigt höjda arbetsgivaravgifter för unga – de fördubblas. Det blir en kilometerskatt som är bortom all sans och lägger en kostnadschock på företagen. Den kostnadschocken måste gå mot kunderna, och kunder på den internationella marknaden kommer inte att uppskatta att betala för kilometerskatten. Därför måste den gå mot kunder eller anställda i Sverige.

Sedan drar man in efterfrågan, dels genom att tre miljoner får höjda skatter, dels genom att de ska betala för bensinen och de andra kostnaderna som kommer från kostnadsökningarna.

Men värre än detta är att man sedan lägger på flaskhalsar i ekonomin. Det är det omvandlingen av omställningsförsäkringar till bidrag leder till. Det gör att ekonomin och arbetsmarknaden fungerar sämre.

Som en fjärde komponent lägger man till en ökad statlig upplåning.

Detta är den samlade socialdemokratiska politiken.

Hur tänkte ni? I en värld där vi nu har stor oro på grund av den upplåning man har i Portugal, Spanien, Grekland och Storbritannien vill ni lägga på kostnader som hindrar anställning och ökar upplåningen, så att vi som har starka finanser helt plötsligt ska börja låna mer. Det är en märklig och riskfylld strategi som jag starkt skulle avråda svenska folket från att lyssna till. Det är en feltänkt politik, Lennart Axelsson.

Anf. 34 LENNART AXELSSON (s):

Fru talman! Både Anders Borg och jag kommer nog att kunna läsa i protokollet att han faktiskt uttryckte det så att vi ville vräka ut pengar över sjuka och arbetslösa. Vi får väl hoppas att de som lyssnar här i dag går in och tittar i protokollet – det finns alla möjligheter.

Anders Borg pratar om kunskap och att det är någonting som är viktigt. Men då frågar jag mig: Varför har ni då tagit bort möjligheterna för många att skaffa sig den kunskap som gör att man kanske skulle kunna få tillbaka ett jobb som man har blivit av med? Det är precis det som har hänt.

Jag kanske inte sade att jag är kommunalare, men Anders Borg nämnde i sitt anförande att kommunalare tillhör dem som får betala högre skatt när vi återinför en solidarisk arbetslöshetsförsäkring, som innebär att det inte är de som har många arbetslösa inom sin sektor som får betala väldigt höga avgifter. För mig som kommunalare innebär det 50 kronor i månaden att återinföra den solidaritet som vi hade tidigare. Vi får tillbaka en arbetslöshetsförsäkring som alla har råd att vara med i. Dessutom kan man få en så pass hög ersättning när man blir arbetslös att man slipper göra sig av med hus och hem och ställa sig i socialbidragskön, som med den nuvarande politiken. Att det skulle tyda på att man jobbar för sammanhållning, som finansministern nämnde förut, har jag väldigt svårt att se.

Jag vill fortsätta med min kritik mot den politik som förs och som jag har tagit upp i min interpellation. Det är inte bara så att den totala arbetslösheten har ökat kraftigt. Det är också så att långtidsarbetslösheten ökar. Det finns inget svar från finansministern om vad man vill göra åt det. De enda svar som hela tiden har framförts handlar om att man ska sänka skatten ytterligare. I min interpellation har jag en fråga om de förslag som finns från olika borgerliga partier om ytterligare sänkningar av skatten på ungefär samma nivå som man redan har sänkt den. Det skulle innebära att man gör sig av med ytterligare 100 miljarder i möjligheter att göra välfärden bättre.

Det finns inte någonting i finansministerns svar om hur det skulle kunna finansieras. Det är naturligtvis intressant för väljarna att kunna få ett sådant besked. De enda besked vi har fått hittills om vilken politik som kommer att bedrivas är nio punkter om saker som man inte tänker göra. Väljarna är förmodligen mer intresserade av vad ni tänker göra. Vi hoppas alla att vi ska få möjlighet att debattera de sakerna.

Jag har, precis som Lars Johansson tidigare, hittat TCO-rapporten om a-kassan.

Finansministern säger sig ju vilja värna trygghetssystemen. I rapporten räknar man på att man om fyra år bara har en 40-procentig ersättning till en medelinkomsttagare om den utveckling som nu har påbörjats fortsätter. Man pratar om Korea, Polen och Turkiet som de enda länder som

har sämre ersättningsnivåer än Sverige. Är detta en utveckling som finansministern tycker är bra?

Prot. 2009/10:118
7 maj

Anf. 35 LARS JOHANSSON (s):

Fru talman! Av finansministerns svar framgår tydligt att man ska fortsätta med att sänka skatterna. Vi kan konstatera att det har varit många ofinansierade skattesänkningar under den gångna mandatperioden. Mot det står den politik som Socialdemokraterna företräder och som faktiskt har skapat jobb även om skatterna har varit högre. Kom ihåg vad som hände på 1990-talet efter det att den borgerliga regeringen hade avgått 1994! 300 000 nya jobb skapades utan att skatterna sänktes för höginkomsttagarna. Det går alltså att föra en sådan rättvis politik.

Anders Borg gjorde ett utfall mot mig tidigare som jag då inte hade möjlighet att svara på, men det hänger ihop med den här diskussionen. Det gällde vad som händer i andra länder.

Det är riktigt att det finns stora bekymmer i många stater i Europa, men det är inte så enkelt att man bara kan skylla de problemen på socialdemokratiska regeringar i de stater det handlar om. Anders Borg nämnde inte att det på Island var en borgerlig regering som skapade kaos så att hela landet i princip gick i konkurs. Där har socialdemokratiska företrädare tagit över och försöker sopa upp efter den borgerliga regeringen.

Det är socialdemokrater tillsammans med Vänsterpartiet och Centerpartiet som leder Norge. Det nämnde inte Anders Borg. Han nämnde heller inte att den nuvarande EU-kommissionären Barroso har ett stort ansvar för utvecklingen i Portugal. När man studerar vad som händer där kan man konstatera att ett av landets största problem sedan militärdiktaturen, enpartistaten, är att man inte har satsat på utbildning i tillräcklig omfattning. Våldigt många människor har en för låg grundutbildning, vilket gör att man har stora svårigheter i omställningspolitiken i Portugal. Det får nu de socialdemokratiska företrädarna i regeringen där ta ansvar för och försöka åstadkomma förbättringar.

Det är alltså inte så enkelt som finansministern försöker göra gällande. Vi har stora budgetunderskott i borgerligt styrda länder som Frankrike och Tyskland, som har lånat ut gigantiska belopp till Grekland, som nu sitter med enorma ekonomiska svårigheter. Det är därför som kommissionen nu går fram med ett stort program, för att inte bara rädda Grekland utan också de egna bankerna och dem som har lånat ut till bankerna i respektive land.

I Storbritannien är det ett stort problem både för höger och vänster att man inte har hanterat frågan om underskottet på ett bra sätt. Det har också framkommit väldigt tydligt i valdebatten att inte ens de borgerliga som är i opposition har vågat ta upp hur de ska komma till rätta med de stora ekonomiska bekymmer som man har i Storbritannien, där man inte har lyckats komma igenom sin strukturkris på ett bra sätt.

Det finns alltså problem i många länder, och de är inte enpartistater utan demokratiska länder där borgerliga partier har ett minst lika stort ansvar som socialdemokratiska företrädare. Beskyll inte socialdemokraterna för de problemen generellt!

Anklaga inte oss för att inte vilja föra en stram ekonomisk politik. Det har vi velat i hela vår historia. De attackerna är vi inte ett dugg oroadade för. Vi vet vad vi har för historia och vad vi har tagit ansvar för i

Svar på
interpellationer

olika ekonomiska kriser, och vi vet att vi kan lägga budgetförslag som går ihop. De reformer vi presenterar finansierar vi också fullt ut. Det är därför vi tar debatten på gator och torg. Men den borgerliga regeringen och finansministern har inte presenterat någonting. Ni säger att ni ska komma med förslag i augusti, men ni hade en vårproposition som ni presenterade för några veckor sedan som var fri på vad som skulle hända framöver. Det är helt fantastiskt!

Anf. 36 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Anders Borg säger först att vi vräker ut pengar på de sjuka och arbetslösa men tar sedan tillbaka det i sitt nästa inlägg. Han vet nog inte vad han pratar om.

Jag kan upplysa Anders Borg om att detta handlar om sjuka människor och människor som har förlorat sitt arbete – människor som behöver en ekonomisk trygghet. Om de ska ha en möjlighet att komma tillbaka, hitta ett arbete eller få hjälp att stärka sig själva eller bli friskare igen behöver de en ekonomisk trygghet. Här står Anders Borg föraktfullt och kallar det för att vi vräker ut pengar när vi vill stärka deras ekonomi lite grann. Vi menar nämligen inte att det är deras eget fel. Vi skyller inte på individen om man har blivit sjuk eller arbetslös. Vi tror på människor. Det gör uppenbarligen inte Anders Borg.

Jag tycker att det är cyniskt av en finansminister att se sjuka och arbetslösa bara som bidragstagare. De behöver stöd och hjälp för att komma tillbaka.

Sedan pratar Anders Borg om fördelningspolitik. Återigen återkommer han till detta med att höja bensinskatten. Äntligen har vi en fråga vi kan vinna på, tänker kanske Anders Borg. Då får han väl berätta hur mycket han tänker höja bensinskatten med. Var lite ärlig nu, Anders Borg! Ni sade inget om detta i förra valrörelsen. Då var det till och med borgerliga företrädare som sade att de skulle sänka bensinskatten. Vad ni lurade väljarna!

Ni vågar ju inte säga vad ni tänker föreslå. Det finns en arbetsgrupp inom Centern som säger att man ska höja den med en krona av miljöskäl, så att man ökar trycket på att skaffa miljösmartare bilar. Hur mycket ska ni höja bensinskatten med? Kan inte Anders Borg ge ett besked till väljarna? Är det inte mycket ärligare att berätta för väljarna före valet hur hög bensinskattehöjningen blir än att försöka smyga med det?

Ni har höjt bensinskatten under den här mandatperioden. Det är ni som har gjort det, Anders Borg. Förutom det har ni lagt på fasta kostnader för bilisterna. Det har blivit dyrare att ha bilförsäkring. Det blir dyrare att låta besiktiga bilen framöver. Ni har lagt på fasta kostnader och höjt bensinskatten. Det är vad ni har gjort den här mandatperioden, men ni vågade inte berätta det för väljarna före valet. Berätta därför för dem nu: Hur mycket tänker ni höja med? Blir det en krona, som Centern har sagt, eller hur mycket blir det?

Vi vågar berätta att den som kör 1 500 mil om året kommer att få en höjning med 49 kronor i månaden. Det vågar vi berätta. Vi är modiga nog att säga det. Ni har förstört a-kassan, och när vi ska rätta till detta säger Anders Borg att det är synd om lärarna. Men han säger ingenting om de handelsanställda, som i dag betalar över 600 kronor för att ni har sabbat a-kassan. De betalar över 600 kronor medan en akademiker beta-

lar 90 kronor i månaden. Är det rättvisa, Anders Borg? Nej, det är klart att det inte är det. Ni står inte för rättvisa.

Vi försöker rätta till de orättvisor som ni har genomfört under den här mandatperioden. Vi vågar till och med säga sådant som inte är populistiskt. Vi vågar tala om för väljarna att vi är miljösmarta för framtiden, för våra barns och barnbarns skull. Var lite modig nu, Anders Borg! Hur mycket tänker ni höja bensinskatten med?

Anf. 37 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Vi diskuterar här hur vi bygger ett bra samhälle. Då nämns kunskapen. Den är central. Kunskapen är avgörande för vår konkurrenskraft, för människors trygghet på arbetsmarknaden och för att vi ska kunna ha en social rörlighet. Vi har förstärkt kunskapsinriktningen.

Svensk skola har tappat. Vi ska vara bäst i världen, men vi har glidit ned till åttonde nionde plats. Vi har börjat en lång och mödosam väg tillbaka.

Lärarens ställning förbättras. Det blir en ny lärarutbildning. Det handlar om betyg, betygslänkande omdömen, nationella prov, ordning och reda i skolan och att kunskap ska vara i centrum. Detta kommer att bidra till en ökad social rörlighet. Det är jag övertygad om. Det kommer att bidra till att även de som kommer från hem där föräldrarna inte peppar, hjälper och stöttar kommer att få en skola där de har möjlighet att öka sina chanser i samhället.

Mot detta står den rödgröna skolpolitiken.

Alla de här förändringarna, som vi har gjort, har Vänsterpartiet och de andra rödgröna varit kritiska till. Nu ger man inte besked om huruvida betygen ska tas bort. Vänsterpartiet kan acceptera betyg så länge de inte är graderade. Då kan man tänka sig vad kompromissen blir.

Det här är problemet. Det är därför vi får de här resultaten. Socialdemokrater pratar om sammanhållning men bygger klyftor. Det är därför resultatet var 20 procents ökning av förmögenhetskoncentrationen och 20 procents ökning av löneskillnaderna.

Nu vill jag ge ett erkännande till Lennart Axelsson. Kommunalarbetare får höjd skatt – det var konstaterandet. Det ärliga erkännandet står dock mot Thomas Östros som sade att ingen låg- och medelinkomsttagare får höjd skatt. Vi förstår att "ingen" jobbar i Kommunalarbetarförbundet. "Ingen" kanske är sjuksköterska. "Ingen" kanske är lärare. "Ingen" kanske tar bilen till jobbet. "Ingen" är medlem i ett fackförbund, för det är tre miljoner som är "ingen".

Det är det som är problemet. Det är det man ska stå för. Man ska inte säga att man inte höjer skatten för någon. Då ska man göra som Lennart Axelsson och säga: Vår prioritering är att vanliga löntagare ska ha en sämre ekonomisk standard. Kommunalare ska betala mer. Det är modigt av honom att erkänna detta.

Låt oss diskutera skattepolitiken, för den är verkligen huvudfrågan i den här valrörelsen. Ni har accepterat jobbskatteavdraget. Ni sänkte själva inkomstskatterna med kompensation för egenavgifter. Det kan jag ge beröm för.

Nu har vi en skiljelinje. Jag ser förstamajtåget. Först går Monica Green: höjd bensinskatt. Det är naturligtvis ett viktigt socialdemokratiskt krav. Alla ska betala mer när de åker med bilen. Efter kommer Lennart

Axelsson: kilometerskatt för alla. Lastbilschaufförerna och de som tillverkar våra Scania- och Volvobilar ska betala. Sist kommer Johansson. Då gäller det naturligtvis skatt på de unga, 600 000–800 000 i höjd skatt för de unga som arbetar.

Det är så det ska stå, för man skulle ju föra ut det, sade Lars Johansson, på gator och torg. Det är väl det här ni säger till människor när ni står på gator och torg: Höjd bensinskatt – det är vårt krav. Kläm åt Scania! Låt oss slå mot Volvo! Låt oss ta fram kilometerskatten!

Det är väl det ni måste säga när ni står på gator och torg. Det är ju det budskap ni har. Det är där skiljelinjen i skattepolitiken går.

Jag förstår att det kommer att bli så här. Det här är inte sista gången, om olyckan skulle vara framme och ni vinner. Miljöpartiet kommer alltid att kräva höjd bensinskatt, och ni kommer alltid att få betala den. Vid varje förhandling blir det höjd bensinskatt eftersom ni vill prioritera att man förstärker bidragssystemen, och Vänstern vill höja skatterna för alla. Då blir det så här: höjd bensinskatt, kilometerskatt och skatt på unga. Det är förstamajtågets budskap. Det är det ni säger på gator och torg. Och det är därför ni förlorar valet.

Anf. 38 LENNART AXELSSON (s):

Fru talman! Jag vill bara säga en sak. Vi kommer inte att tillåta att Anders Borg försöker dölja sitt eget misslyckande genom att högt och länge i svepande ordalag prata om vår politik, utan vi kommer ständigt att påminna om att de i början av mandatperioden sade: Vi kommer att utvärderas utifrån hur vi lyckas med arbetslösheten och utanförskapet.

Nu kan vi se resultatet. Arbetslösheten har ökat med 100 000 och utanförskapet med 70 000. Det är det som är resultatet av er politik, Anders Borg. Man kan inte kalla det för något annat än ett misslyckande.

Varför tror ni att man genom att göra sjuka och arbetslösa fattigare får dem friskare och snabbare tillbaka till ett arbete? Varför får pensionärer betala högre skatt än löntagare? Är det också någonting som skapar fler jobb? Nej, knappast.

Ni har kommit med något som ni kallar för en inte-lista. Det är saker som ni inte skulle göra. Eftersom finansministern har mycket att göra i och med alla interpellationer och liknande tänkte jag hjälpa till med att fylla på den listan lite. Jag tror nämligen att ni står för det här:

Vi tänker inte ta bort skatteflyktan mellan förvärvsarbetande och pensionärer. Vi tänker inte arbeta för en ökad utjämning av inkomster och förmögenheter. Vi tänker inte göra de nödvändiga investeringarna och skatteförändringarna för att möta klimat- och miljökrisen. Vi tänker inte heller i fortsättningen bry oss om dem som har haft otur att bli sjuka, förtidspensionerade eller arbetslösa. Vi tänker inte sluta att föra en politik som bär bort från den svenska välfärdsmodellen, som bygger på att vi alla betalar skatt efter bärkraft och får hjälp och stöd efter behov.

Jag kan tänka mig att fortsätta hjälpa finansministern med att förlänga den här inte-listan ytterligare, om det skulle behövas.

Anf. 39 LARS JOHANSSON (s):

Fru talman! Interpellationen handlar om en fråga som jag tycker skulle vara väldigt enkel för finansministern att svara på: Hur ska framtida skattesänkningar finansieras? Vi har ännu inte fått något svar.

Det gäller de 92 miljarderna, som de borgerliga arbetsgrupperna har presenterat. Jag vet att finansministern också har tagit del av detta, men han kan ännu inte presentera på vilket sätt han ska finansiera dessa skattesänkningar. Då blir det väl precis som det har varit den här mandatperioden. Man genomför ofinansierade skattesänkningar. Man finansierar inte sina skattesänkningar, utan det blir underskott i stället.

Det är som vanligt. Vi får aldrig några svar av finansministern om vad han vill med sin egen politik. Det är alltid en attack på vad Socialdemokraternas politik skulle kunna innebära.

Men det är inte det som interpellationsinstrumentet handlar om. Interpellationsinstrumentet handlar faktiskt om att vi i oppositionen ska ställa frågor till finansministern eller till ett annat statsråd och få svar på våra frågor.

Då kan jag bara upplysa finansministern om en sak. Man kan gå in och titta på hur Moderaterna har agerat tidigare när det gäller skattesänkningar. Sedan 1921 har man alltid krävt skattesänkningar. Det kan vi se på Moderaternas hemsida. Detta gäller oavsett om det är lågkonjunktur eller högkonjunktur eller underskott eller överskott i statens finanser. Det är alltid samma sak: sänkt skatt.

Före valet 1991 utlovade Moderaterna sänkt skatt. Och sedan gick det åt pipan med Sveriges ekonomi. Efter den mandatperioden, 1994, krävde man återigen sänkt skatt, trots att budgetunderskotten var astronomiska. Det är alltid sänkt skatt. Man vill inte diskutera vad skattepolitiken ska användas till, sambanden mellan inkomster och utgifter. Utjämning använder vi som en aktiv del i vår fördelningspolitik, från Socialdemokraternas sida. Vi talar naturligtvis också om det före valet. Det gör inte den borgerliga regeringen. De mörkar.

Anf. 40 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Anders Borg vill inte svara på frågorna utan påstår en massa saker om vår politik. Jag kan hålla med Anders Borg om att vi vågar tala om för väljarna vad vi ska göra. Jag noterar att Anders Borg inte vågar det och att han försöker dölja sitt eget misslyckande när det gäller utanförskapet, fler arbetslösa och att man är ett socialbidragsparti genom att prata om vår politik.

Vi räds inte det. Vi är stolta över vår politik. Det är en bra fördelning. Riksdagens utredningstjänst har nämligen räknat ut att det är den rikaste tiondelen av den svenska befolkningen som får betala mer till den gemensamma välfärden. Alla andra tjänar sammantaget på vår politik. Det är vi stolta över. De gör detta trots att vi inför en bensinskatt. Och vi vågar berätta det för väljarna.

Jag noterar att ni har en inte-lista, med saker som ni inte ska göra. På den finns det inte med att ni inte ska höja bensinskatten. Det är så ni gör. Ni säger en sak till väljarna, och sedan lägger ni på avgifter i smyg under mandatperioden. Hur många gånger har ni höjt bensinskatten under den här mandatperioden, Anders Borg, som ni inte berättat för väljarna? Hur mycket ska ni höja bensinskatten? Och hur mycket kommer det att drabba personer på landsbygden om ni inte ger avdrag för resor till jobbet, så som vi gör?

Vi föreslår en konvertering, ett bidrag till dem som vill bygga om sina bilar till miljösmarta bilar. Vi vågar berätta för väljarna. Ja, vi skri-

ver gärna vad vi står för och berättar det ute på gator och torg. Ni vågar inte ens se väljarna i vitögat och berätta vad ni ska göra. Ni döljer det i hemliga arbetsgrupper, och sedan kommer ni med bensinskattehöjningar.

Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Här beskrivs Sverige som misslyckat. Det gäller det Sverige som har starkast offentliga finanser, lägre arbetslöshet än EU och euroområdet, det Sverige där vi har kunnat föra en kraftfull och snabb krispolitik enligt EU-kommissionen. Vi har säkrat välfärden i kommunerna och bekämpat arbetslösheten.

Jag antar att det ska jämföras med den lyckade politiken i Spanien med 18 procents arbetslöshet, med Grekland – ett samhälle som slits sönder –, med Storbritannien med 13–14 procents underskott och med Portugal där det ena åtstramningspaketet följs av det andra.

Det är väl det som är måttet på framgång.

Diskussionen om skattepolitiken är intressant. Såvitt jag kan förstå lämnade Lennart Axelsson in den här interpellationen innan det rödgröna budgetalternativet kom. Den meddelar inte den avgörande informationen att man i princip accepterar huvuddelen av jobbskatteavdraget. Den reflekterar inte över att skiljelinjen går vid den stora kostnadsökningen, det vill säga ett bensinpris på 14–15 kronor som vi kommer att ha framöver. Den reflekterar inte över de 600 000–800 000 som ett litet företag ska betala för att ungdomsarbetsgivaravgifterna höjs eller alla de RUT-företag som i praktiken möter sitt öde vid ett regeringsskifte. Den reflekterar inte över kilometerskatten som innebär att Scantias tunga lastbilar nu inte bara ska bära bördan av timmerstockar utan också av 150 000 i kilometerskatt. De tre miljoner människor som Thomas Östros beskrev som ingen är de som sätter sig i bilen och åker till jobbet och förlorar på De rödgrönas politik.

Det är naturligtvis en riskfylld väg som skulle skada sysselsättningen och undergräva förutsättningarna för en ansvarsfull ekonomisk politik. Det är en politik som följaktligen ska avvisas.

Överläggningen var härmed avslutad.

7 § Svar på interpellation 2009/10:340 om målet för skattekvoten

Anf. 42 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Lars Johansson har frågat mig om mitt mål för skattekvoten, det vill säga förhållandet mellan de totala skatteintäkterna och bruttonationalprodukten.

Låt mig börja med att kommentera en del av de påståenden som föregår frågan. Det är helt korrekt att ett överskott i finansiellt sparande på 70 miljarder kronor har vänts till ett underskott på motsvarande belopp. Orsaken är att vi under de senaste två åren har upplevt den djupaste globala konjunkturedgången sedan 1930-talet.

För att mildra krisens effekter har den svenska regeringen, liksom de flesta andra länders, bedrivit en expansiv finanspolitik. Kommuner och landsting har fått ökade statsbidrag, hushållen har fått sänkta skatter och

vi har tidigare lagt investeringar. Det är dessa stimulanser som medför det tillfälliga underskott vi nu har.

Trots att Sveriges offentliga finanser har försvagats under krisen är de fortfarande de starkaste i ett internationellt perspektiv. Enligt de sammanställningar av offentliga finanser som OECD och kommissionen redovisat är Sverige ett av de länder som klarat krisen bäst. Till exempel har Sveriges konsoliderade bruttoskuld minskat från att regeringen tillträdde 2006 till i dag.

Regeringen bedömer att Sveriges skattekvot kommer att uppgå till 46,2 procent av bnp 2010. När regeringen tillträdde 2006 uppgick skattekvoten till 49,1 procent av bnp. Orsaken till att skattekvoten har minskat med nästan tre procentenheter är i huvudsak de skattesänkningar som regeringen har genomfört för att öka sysselsättningen och som främst riktats mot låg- och medelinkomsttagare.

Sverige har internationellt sett en hög skattekvot. Enligt OECD var det 2007 bara Danmark som hade en högre skattekvot än vi. Genomsnittet för EU-länderna uppgick till knappt 40 procent av bnp. Internationella jämförelser av skattekvoter är dock svåra att göra eftersom skattesystemen ser olika ut i olika länder.

Regeringen har inget kvantitativt mål för skattekvotens nivå. Skattepolitiken inriktas i stället på förändringar i skatteuttaget som på bästa sätt kan bidra till en ökad sysselsättning och en hög och varaktig tillväxt. En väl utformad skattepolitik är central för att få stabila offentliga finanser och för att uppnå regeringens mål om fler i arbete och färre utanför arbetsmarknaden. Det är också grunden för att trygga välfärden i framtiden Sverige.

Anf. 43 LARS JOHANSSON (s):

Fru talman! Jag ställde den här interpellationen till finansministern eftersom jag tyckte att det var intressant att få en diskussion om skattekvotens utveckling i Sverige. Det framgår också av interpellationssvaret att den har gått ned med ungefär 3 procent.

Vad 3 procent motsvarar är kanske en teknisk fråga, men det motsvarar ganska många miljarder kronor, kanske upp till 100 miljarder.

Det handlar om hur välfärden ska finansieras i Sverige i framtiden och vad vi tror om fortsättningen. I interpellationssvaret från finansministern jämför han med övriga Europa som har en skattekvot på 40 procent. De har ju en betydligt lägre finansierad välfärd. Välfärden är utjämnande i mindre omfattning och omfattar färre människor. Därför är det oftast betydligt större ekonomiska klyftor i de länderna.

I Norden har vi vant oss vid ett högre skattetak. Det skapar mer välfärd. Det är det som gäller i Norge och Danmark. Det har också i stor utsträckning gällt i Sverige, men nu går vi i en annan riktning.

Frågan är vad det leder till. Vi kan se att trygghetssystemen i Sverige har blivit betydligt sämre för många människor. Vi har haft flera inlägg om det tidigare, så jag ska inte upprepa det. Det är bara att konstatera att det är så.

I Kommunförbundets rapport *Framtidens utmaning* som kom för ett tag sedan redovisar man i politisk enighet hur läget kan bli under de kommande 25 åren om utvecklingen är densamma som under de gångna 25 åren. Den kommunala verksamheten förbättras i olika avseenden.

Man gör förändringar. Kommunerna ska se till att välfärden successivt växer. Det har den gjort med i genomsnitt ungefär 1 procent per år under de gångna 25 åren. Det har bland annat inneburit att statsbidragen till den kommunala verksamheten har ökat.

Frågan är vad som kommer att ske framöver. Om vi under de kommande 25 åren har samma utveckling med en tillväxt på ungefär 1 procent om året i den kommunala verksamheten kommer det att uppstå ett skattegap på ca 13 kronor, eller 200 miljarder kronor, 2035.

Påverkar det dagens debatt, kan man undra. Ja, det gör det förmodligen. Det kommer att ske successivt under de här åren. Därför är det intressant att höra finansministerns synpunkter på detta.

I rapporten konstaterar man att det finns ett antal vägval som man kan göra. Man kan naturligtvis till viss del finansiera ökad välfärd med avgifter. Inom vissa sektorer kan man delvis finansiera den med en ökad effektivisering. Hur många lärare man ska ha i skolan, hur många förskollärare man ska ha och hur många man ska ha inom äldreomsorgen och andra områden där man jobbar med människor är inte samma sak som att effektivisera i ett tekniskt verk. Det handlar om hur man samverkar och tillgodoser de behov som föreligger. Man kan inte skära ned. Den vägen är inte möjlig på de områdena. Det är de stora kostnaderna i den kommunala verksamheten.

Då återstår neddragningar eller privatisering om man inte är beredd att höja skatterna i kommunerna eller att höja statsbidragen via staten.

Det är i den frågan som jag tycker att det är intressant att lyssna på finansministern. Vad har finansministern att säga med anledning av denna rapport?

Anf. 44 FREDRIK SCHULTE (m):

Fru talman! Lars Johansson har frågat finansministern hur mycket vi vill sänka skatten och vad som är botten för Moderaterna.

Det är ganska enkelt att svara på den frågan. Svaret är att vi ska sänka skatten så mycket vi kan, så mycket det går, så länge vi säkrar välfärden.

Om vi har en välfärd i världsklass, en skola som är bäst i världen, en sjukvård som tar hand om alla som har behov av sjukvård och gör det på bästa möjliga sätt finns det ju ingen anledning att inte sänka skatten.

Att sänka skatten är en viktig frihetsfråga. Det handlar om att människor ska få behålla mer av sina pengar så att de kan styra mer över sina liv och får större utrymme att själva forma sin tillvaro.

Vi borde vända på frågan och i stället fråga Socialdemokraterna. Vi vet att det ska höjas skatter om olyckan är framme och den rödgröna röran tar över. Från Lars Ohly har vi fått höra att de besked som De rödgröna gav i sin motion inte är tillräckliga; man ska höja skatterna mer.

Jag tycker faktiskt att Lars Johansson är svaret skyldig inför riksdagen och inför svenska folket: Hur mycket tänker ni höja skattetrycket? Vad är ert mål för skattekvoten?

Det har under lång tid handlat om att ta mer än hälften av det som människor tjänar. Då borde ni rimligen erkänna att ni har som ambition att gå tillbaka till den nivån.

Fru talman! Jag tycker att Lars Johansson är ganska oärlig i debatten. Han försöker på något sätt förespegla att det bara handlar om att ställa

skattesänkningar mot välfärd. Lars Johansson säger att vi antingen skär i välfärden eller höjer skatterna.

Men den här regeringen om någon har visat att man klarar av båda sakerna. Man kan både sänka skatterna och satsa på välfärden. Vi har gjort enorma förstärkningar av välfärden under denna mandatperiod. Om man jämför med de socialdemokratiska regeringarna under Göran Perssons tid har vi gjort mycket fler och större satsningar på välfärden än vad era regeringar gjorde, Lars Johansson. Vad gjorde era regeringar för att förstärka välfärden, utöver till exempel maxtaxereformen?

Vi har däremot gjort omfattande satsningar på skolan. Vi har gjort en satsning på läsa-skriva-räkna. Vi har sett till att vi har fått tusentals fler poliser, och vi har nu 20 000 poliser. Vi har satsat en kömiljard för att minska sjukvårdsköerna och så vidare. Vad gjorde ni för välfärden?

Vi har nu visat att man klarar av att både sänka skatterna och satsa på välfärden. Varför har vi lyckats göra det? Svaret på frågan är att vi inte har ställt välfärden mot skattesänkningar utan att vi har ställt skattesänkningar mot bidrag.

Tittar man på Socialdemokraternas, Vänsterns och Miljöpartiets budget kan man konstatera att det inte är välfärden som de satsar på utan det är bidragen som de satsar på. Jag satt och räknade på hur mycket de höjer bidragen. Det visade sig då att de höjer taket i a-kassan från 18 700 till 26 000 kronor. Vad innebär det? Jo, det innebär att när investmentbanken blir arbetslös får han 5 500 kronor mer i månaden i bidrag för att inte arbeta.

Lars Johansson, vad är rättvisan i att investmentbanken, höginkomsttagaren, som blir arbetslös ska få 5 500 kronor mer i månaden? Det tycker jag att du ska svara på. Jag tycker att du ska svara på varför ni ska ge dessa enorma summor till höginkomsttagare som är arbetslösa i stället för att satsa på välfärden eller i stället för att satsa på skattesänkningar för låg- och medelinkomsttagare.

Anf. 45 LENNART AXELSSON (s):

Fru talman! Då kommer vi återigen till frågan: Vilket samhälle vill vi ha? Är det ett samhälle som vi nu hörde Fredrik Schulte prata om, ett samhälle där man som arbetslös och sjuk betraktas som bidragstagare trots att man har betalat in försäkringspremier för dessa försäkringar under kanske ett helt arbetsliv? Är det ett samhälle där man som pensionär förutom att man naturligtvis får en lägre inkomst också får betala en högre skatt?

Allt detta kallar man att man ger människor frihet. Frihet för vem? Vilka är det som får frihet? Naturligtvis får de som hade det väldigt bra förut frihet. Det handlar om miljonärerna som blev av med förmögenhetsskatten, om dem som har jättestora hus som har blivit av med fastighetsskatten och naturligtvis även om dem som har mycket höga inkomster. Det är givetvis dessa människor som har fått större frihet i Fredrik Schultes samhälle.

Men vilken frihet innebär det för alla andra som måste skaffa sig sitt eget försäkringskydd med pengar som man inte har? I ett sådant samhälle kommer det alltid att bli så att det är de som från början hade det besvärligast som kommer att få det ännu värre. Det är om just det som kampen handlar i denna valrörelse. Vilket samhälle vill vi ha?

Jag vill ställa en fråga till finansministern. Interpellationen handlar om skattekvoten som kan tyckas vara ett underligt begrepp, men det handlar om hur stor del av inkomsterna som betalas i skatt i landet. Anser finansministern att det finns ett samband mellan välfärden och hur hög nivå på skattekvoten är i ett land? Det vore intressant att få det belyst.

Anf. 46 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Detta är nog den interpellationsdebatt som jag har sett mest fram emot under min tid som statsråd och att få en möjlighet att diskutera skatter med Lars Johansson från Västsverige som har en facklig bakgrund. Det handlar om SKF och Volvo – tunga socialdemokratiska fackföreningar ute på företagen. Det handlar om bilindustrin och lastbilarna. Hemmavid har jag mer Scania får jag erkänna, men det är inget fel på Volvo.

Jag måste säga att frågan om skattekvoten inte är det som roar mig mest. Vi kan ha den ena eller den andra skattekvoten. Poängen är hur vi lägger ut skatterna, och det är det som vi måste diskutera.

Jag skulle gärna vilja höra hur Lars Johansson argumenterar för bensinskatten när han sitter och talar med de fackliga på SKF och Volvo. Ännu mer skulle jag vilja höra om ungdomsarbetsgivaravgifterna. Jag vet faktiskt inte hur många anställda SKF och Volvo har som är under 26 år. Låt oss anta att det är 1 000. Det blir 35 miljoner i höjd kostnad. Den kompenseras med 54 000 i sänkning. 35 miljoner är mycket mer än 54 000 även för ett stort företag som Volvo eller SKF.

Kronjuvelen i den nya socialdemokratiska skattepolitiken är den som jag allra helst vill höra Lars Johansson presentera, och det är kilometerskatten. Den är ett slag mot Volvo och Scania. Dessa företag har byggt på vår skogsindustri genom de tunga lastbilarna som klarar av timret och som därför har kommit ut på världsmarknaderna. Man vet att den som klarar det europeiska motlutet upp över Alperna och ned i Sydeuropa är den starka Scaniamotorn och den starka Volvon som inte tappar farten, byggda för den svenska skogsindustrin. Nu ska man lägga på en kilometerskatt. För dessa tunga bilar som går i långa transporter vet vi att det inte handlar om någon tusenlapp, 10 000 eller ens 50 000. Det handlar om 150 000 och kanske över 200 000 kronor i det första steget. När sedan nästa kompromiss kommer och kilometerskatten kommer upp till 1:60, 1:70 eller 2 kronor då blir det mer.

När det gäller skattepaketet är en mycket viktig diskussionsfråga, framför allt på Volvo Personvagnar och Saab i Trollhättan tror jag, förmånsbeskattningen. Den ska nu göras om. Nu ska den ändras så att vi inte ska köpa de dyra bilarna med utsläpp som Volvo och Saab producerar. Jag antar att det ska vara en premie för att vi ska köpa lättare bilar som inte har så stora utsläpp och som har bättre miljöeffekter.

Men vad tycker de anställda på Saab, som just har tagit sig ur kraschen, om detta och att man skapar osäkerhet om förmånsbeskattningen som spelar en så avgörande roll för Volvo Personvagnar och för Saab?

Vi har diskuterat fordonsindustrin i flera år. Jag har inte sett hur man har kunnat sätta ihop ett program som med en så kirurgisk precision skickar en torped rätt in i svensk fordonsindustri.

Detta är ett vägval. Ska vi ha ett industriellt Sverige? Ska vi bygga lastbilar? Ska vi bygga personbilar? Ska vi vara i de tunga industrierna?

Anf. 47 LARS JOHANSSON (s):

Fru talman! Jag ska strax svara på Anders Borgs frågor. Men jag vill först be Fredrik Schulte att läsa interpellationssvaret. Där står det tydligt. Finansministern erkänner att det fanns ett budgetöverskott på 70 miljarder när regeringen tillträdde. Nu är det ett budgetunderskott på 70 miljarder. Skattesänkningarna är icke finansierade. Jag tycker att det är svar nog till Fredrik Schulte. Det är den gamla vanliga moderatpolitiken: Sänk skatterna och strunta i välfärden.

Nu kommer det intressanta. Jag har ställt en fråga om skattekvoten. Jag får ett svar från finansministern som i stort sett bara säger att visst kan vi diskutera skattekvot. Jag ställde dock ganska intressanta frågor – tycker jag själv i alla fall – om vad som händer i Sverige framdeles. Om vi inte är observanta på att man minskar skattekvoten successivt på det sätt som nu sker kommer möjligheten att finansiera den gemensamma välfärden att minska.

Frågan är då vilket samhällssystem vi vill ha. På den frågan har jag inte fått något svar över huvud taget.

Jag kan upplysa finansministern om att i hans egen budgetproposition, under rubriken ”Ökad efterfrågan på välfärd”, har hans tjänstemän i korta ordalag beskrivit det som jag talade om förut och som finns med i kommunernas rapport om hur de ser på framtiden och dess möjligheter för den kommunala sektorn. Läs alltså innantill i den propositionen och ta del av vad de enskilda tjänstemännen på Finansdepartementet har tagit fram för underlag.

Sedan går finansministern som vanligt till attack, i stället för att svara på frågorna, och börjar diskutera vad jag ska säga till mina arbetskamrater – före detta, för övrigt – på Volvo och på andra ställen. Då får vi återigen en diskussion bara om skatt i stället för en diskussion om varför vi vill finansiera våra trygghetsreformer. Jag var med när den stora krisen kom till Volvo, både AB Volvo och Volvo Personvagnar, liksom Saab. Jag ställde då många frågor till ansvariga statsråd här i riksdagen: Vad gör ni nu när krisen kommer? Nej, vi ska inte göra någonting. Det kommer att lösa sig, blev svaret. Men det gör det inte. Det kommer att bli en stor arbetslöshet, sade jag.

Resultatet blev också att väldigt många människor blev arbetslösa. 30 000 industrijobb har gått förlorade i Västsverige. De fick också en väldigt låg a-kassa att leva på, kanske 50 procent av vad de tidigare hade i lön. Så radikalt försämrade nämligen trygghetsförsäkringen blivit.

Det är det sambandet som Volvoarbetare och många andra ser med den politik ni för: Ni försämrar trygghetssystemen. Sedan ska de i stället betala 49 kronor mer i månaden i bensinskatt för att vara med och finansiera a-kassan framöver så att den ger 80 procent i ersättning när man blir arbetslös. Jag är inte ett dugg orolig för att ta den diskussionen.

När det gäller kilometerskatten måste väl ändå finansministern känna till att Tyskland, Österrike och Schweiz har en sådan skatt för de långa transporterna. Det är inget konstigt alls att de tunga fordonen som sliter mest på vägarna också är med och finansierar infrastrukturinvesteringar-

Svar på
interpellationer

na i Sverige. Vi får också nya möjligheter att ta in intäkter från alla de utländska åkare som kör på de svenska vägarna.

Anf. 48 FREDRIK SCHULTE (m):

Fru talman! Det är lite svårt att ta Lars Johanssons argumentation på allvar. Här står Lars Johansson och säger: När vi lämnade över regeringsmakten var det minsann 70 miljarder i överskott, och nu är det 70 miljarder i underskott. Jag vet inte om Lars Johansson har noterat det, men vi har faktiskt haft en finanskris och den har drabbat svensk ekonomi.

Det är inte konstigt att man har underskott i lågkonjunkturer. Det var underskott 2002 och 2003 när det var lågkonjunktur, och det var ingen som hade synpunkter på det. Så länge man håller överskottsmålen och har koll på ekonomin får man leva med att det i tider av lågkonjunktur och tuffa kriser blir underskott.

Det intressanta är att titta på vad vi har åstadkommit totalt sett för svensk ekonomi under den här mandatperioden. Trots finanskrisen har vi sänkt statsskulden från 47 procent till 41 procent. Det om något visar på den här regeringens ekonomiska ansvarstagande.

Lars Johansson skriver i sin interpellation att han vill ha en siffra på hur långt vi vill gå när det gäller att sänka skatten. För mig är det självklart att man ska sänka skatten så mycket som möjligt, givet att man klarar en välfärd i världsklass. Det är också vår ambition. Utöver det vill vi såklart arbeta för att sänka skatterna så mycket som möjligt eftersom det ökar människors frihet.

Vem har fått mer frihet, frågar Lennart Axelsson väldigt lättvindigt. För låg- och medelinkomsttagare har vi sänkt skatten med mellan 1 000 och 1 700 kronor i månaden. Det är mycket frihet för de människorna.

Sedan talas det om att vi vill sänka och har sänkt skatterna för de absolut rikaste. Ni vill också återinföra en förmögenhetsskatt. Faktum är dock att er förmögenhetsskatt inte träffar de absolut rikaste. Nu vill ni återinföra den för att beskatta vanliga familjer i vanliga förorter.

Anf. 49 LENNART AXELSSON (s):

Fru talman! Jag måste först bemöta det senaste inlägget. Det talas om välfärd i världsklass. Jag vill inte heller att vi ska ta ut en endaste krona mer än vi behöver för att finansiera det som vi är överens om att vi ska finansiera och utföra tillsammans. Det gäller skolan, omsorgen, vägarna och allt det där som vi alltid pratar om. Vi har dock helt olika syn på vad som är välfärd i världsklass. En välfärd i världsklass är knappast den som tvingar sjuka och arbetslösa till kön för socialbidrag. Det är där vi skiljer oss åt, och det är där striden kommer att stå i höst.

Ni tycker att det är viktigare att ha en låg skattekvot än att investera i sådant som ger jobb. Vi är helt överens om att det är jobben som ger oss möjlighet att ha en bra välfärd, men hur kommer vi dit? Ja, inte är det via de enorma skattesänkningar som har fått till effekt att arbetslösheten har stigit. Det handlar naturligtvis om att använda pengarna till att investera i infrastruktur, boende och sådant som gör att våra ungdomar har möjlighet att få jobb i framtiden.

Det har också blivit en poäng i finansministerns inlägg att vi tar bort de 10 miljarderna i sänkta arbetsgivaravgifter för dem som anställer ungdomar. Ja, men alla är ju överens om att det inte är bra att de som jobbar, undersköterskan och vårdbiträdet, får ge pengar till företag som har ungdomar anställda bara för att de har det – inte för att det skapar nya jobb utan bara för att det har bestämts att man ska göra så.

Vi vill se till att de ungdomar som står utanför får subventioner för att komma in. Det är en väldig skillnad.

Anf. 50 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Jag har under många år suttit i förhandlingar med andra partier om den ekonomiska politiken. Jag vet vad som händer framåt nattkröken, när det är riktigt slitsamt för partiledaren. Då måste man komma ifrån förhandlingarna med det man *måste* ha för att kunna stå upp inför sina väljare, sina partier och de organisationer man har i sin närhet.

Vi vet hur dessa förhandlingar slutar. Det viktigaste för Socialdemokraterna och fackföreningsrörelsen är att höja a-kassan och sjukförsäkringen. Man är ett parti som tycker att omställningen från omställningsförsäkringar till bidragssystem är nyckeln. Sedan har vi Vänsterpartiet, som vill höja skatterna för alla. Vi har också Miljöpartiet, som ser svensk industri, svenska lastbilar och svenska bilar som ett problem. De kan inte lämna förhandlingsbordet med mindre än att bensinskatten och kilometerskatten höjs.

Det här var den första förhandlingen. Är olyckan framme ska vi ha en sådan här förhandling varje höst. Jag är övertygad om att resultatet blir detsamma.

Lars Johansson är den typ av socialdemokrat jag har allra störst respekt för. Vi har haft många bra debatter. Dock måste jag säga att här har det blivit svårt att förstå hur ni har tänkt. Lars Johansson säger att vi inte har gjort något för fordonsindustrin. Men låt oss nu tala om vad ni funderar på att göra – en kilometerskatt, 140 000 för en bil i långtransport. För en åkare med tio bilar blir det 1,4 miljoner. Om man pratar med dem som säljer lastbilar vet man att deras problem just nu är att kunderna har så tunna balansräkningar att bankerna kräver närmast ockerliknande räntor för att de ska få köpa nya lastbilar. Då dröjer det innan de köper nya lastbilar. I Latinamerika har det börjat röra på sig, men i Sverige går det fortsatt trögt.

Kilometerskatten kommer att läggas på dem som ska köpa Scaniabilarna. Kilometerskatten kommer att läggas på dem som ska köpa Volvo-bilarna. Det är inget program för fordonsindustrin att lägga på bensinskatt och kilometerskatt och förändra förmånsbeskattningen. Det skapar jätteoro i hela industrin. Lars Johansson tar upp det långsiktiga sambandet mellan välfärd och skatter. Låt mig bara påpeka att det finns ett grundläggande samband mellan välfärd och produktion, inte minst av att vi ska vara en stark industrination. Vi ska ha en bilindustri som transporterar timmerstockar, inte tyngs ned av kilometerskatten.

Vi vet hur vi ska kunna hantera en åldrande befolkning. Det måste bli fler unga som kommer in på arbetsmarknaden med en bra utbildning tidigt. Vi vet att de som är i arbete måste jobba mer. Vi vet att de som är äldre måste stanna kvar längre. Men hur tänkte ni när ni utformade politiken? Det är massiva arbetsgivaravgifter för unga – de som ska komma

in tidigare. Det är kraftigt höjda marginalskatter – 64 procent för dem som jobbar som allra mest. Hur ska man få fler människor att vilja vara på arbetsmarknaden, få en anställning och vilja jobba längre om man höjer skatterna för tre miljoner löntagare?

Det är detta som är problemet med den rödgröna politiken. Det är detta som gör att den är så riskfylld för Sverige. Det är därför den skapar en sådan osäkerhet ute i bilindustrin. Vi vet att de är oroliga. Förmånsbeskattningen och kilometerskatten – det är det som gör att de nu ändå har börjat komma på fötter. Kanske står de på knä, men de är på väg upp. Då ska vi inte lägga på denna skattekvotschock.

Anf. 51 LARS JOHANSSON (s):

Fru talman! Jag noterar att finansministern på inget sätt vill föra en diskussion om skattekvoten och det jag ser framför mig som ett stort problem med hur välfärden ska vara finansierad i kommunerna långsiktigt. Han har inga synpunkter på detta över huvud taget, vilket jag tycker är helt fantastiskt. Det är ändå så att interpellationsinstrumentet är till för att oppositionen ska få ställa frågor till statsrådet. Statsrådet ska svara på frågor, men han svarar inte utan diskuterar mer den socialdemokratiska politiken. Jag har inget emot att diskutera den, och jag kan ge honom några korta, snabba svar.

Först och främst: När ni, Anders Borg, bildade regering sade ni att de branschprogram som socialdemokratiska regeringar hade arbetat fram för fordonsindustrin, i nära samarbete med industrin och de fackliga organisationerna, var planekonomi. Det skulle vi inte ha. Ni blev uppvaktade av teknikföretagen och fordonsindustrin med frågan varför ni inte ville fortsätta med dessa program för att samla Sverige i en internationell konkurrens och stärka den svenska fordonsindustrin. Ni sade nej till det, hela tiden. Fortfarande har ni inte tagit fram något sådant branschprogram. Vi har i opposition, tillsammans med IF Metall, arbetat fram just ett sådant fordonsprogram och är beredda att satsa på den svenska fordonsindustrin. Men ni har nonchalerat denna industri.

Det är rätt fantastiskt när finansministern börjar skrämmas med vad som ska ske när det gäller fordonsbeskattningen, förmånsbeskattningen av tjänstebilar och så vidare. Vi har väldigt tydligt sagt att vi vill se över bestämmelserna i samråd med fordonsindustrin. Det centrala är nämligen att vi får ned koldioxidutsläppen i Sverige så att vi tar vår del av ansvaret för en långsiktig miljöpolitik. Vi har också kunnat se att fordonsindustrin är beredd att göra stora insatser med den forskning och utveckling som finns i företagen, trots att regeringen har visat ett ointresse för att skapa möjligheter för bilar med mindre koldioxidutsläpp.

Anf. 52 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru talman! Jag har svarat på Lars Johanssons frågor om skattekvoten. Vi har inget mål för skattekvoten. Jag brukar själv inte fästa någon större vikt vid den. Det är nämligen inte centralt vad man har för skattekvot, utan det centrala är vilka skatter man tar ut och på vilken del av produktionen, arbetsmarknaden och samhället de läggs.

Det finns naturligtvis ett samband mellan skatter och välfärd. Det blir väldigt tydligt här. Lars Johansson kan sätta sig ned med Volvo Lastvagnar och Saab Scania och säga: Vi lägger tillbaka branschprogrammen,

men i vårt paket lägger vi också till kilometerskatten. Vi lägger till bensinskatten. Vi lägger till förändrad förmånsbeskattning, och vi lägger till en ungdomsskatt.

Jag vet inte hur många anställda under 26 SKF, Volvo och Saab har, så jag kan inte svara på om den socialdemokratiska skattechocken är 10, 20 eller 30 miljoner per företag. Den är dock stor, för alla unga människor får dubbelt så stor lönekostnad. Det är därför denna diskussion blir ännu märkligare. Vi vet vad som behövs. Unga ska in tidigare på arbetsmarknaden, de som är i anställning ska jobba mer och äldre ska vara kvar längre. Då skruvar man ihop en politik där man fördubblar arbetsgivaravgiften för dem under 26 år. Det kommer inte in några fler unga av detta.

Sedan slår man till med skattechocken för tre miljoner löntagare och för företagen. Det blir ingen som jobbar mer för 64 procents marginalskatt. Det var ju därför ni genomförde skattereformen en gång i tiden. Vi ska väl inte gå tillbaka till det samhälle vi hade före skattereformen? Och varför ska de äldre stanna kvar? Ja, det kanske de gör, för de har väl inte råd med alla prishöjningarna och den bensinskatt man ska betala på pensionen om vi får en socialdemokratisk regering.

Det finns ett samband mellan skatter och välfärd, och det är arbete.

Överläggningen var härmed avslutad.

8 § Anmälan om inkomna protokollsutdrag från utskott

Tredje vice talmannen anmälde att utdrag ur följande protokoll i ärenden om subsidiaritetsprövning av EU-förslag inkommit:

prot. 2009/10:32 från torsdagen den 6 maj från justitieutskottet och
prot. 2009/10:36 från torsdagen den 6 maj från finansutskottet.

9 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades

Propositioner

2009/10:217 och 220 till finansutskottet

Motioner

2009/10:C23 till civilutskottet

2009/10:Ju15 till justitieutskottet

EU-dokument

KOM(2010)204 till arbetsmarknadsutskottet

Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut *den 1 juli*.

10 § Bordläggning

Anmäldes och bordlades
Proposition
2009/10:216 Ny postlag

EU-dokument

KOM(2010)171 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna Handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet

11 § Anmälan om interpellationer

Anmäldes att följande interpellationer framställdes

den 6 maj

2009/10:359 En långsam och ständigt pågående etnisk rensning

av *Amineh Kakabaveh* (v)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2009/10:360 Kvinnornas situation i Palestina

av *Amineh Kakabaveh* (v)
till statsrådet Gunilla Carlsson (m)

2009/10:361 Bemanningsföretag och anställningstrygghet

av *Hillevi Larsson* (s)
till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2009/10:362 Indragen sjukpenning

av *Eva-Lena Jansson* (s)
till statsrådet Cristina Husmark Pehrsson (m)

2009/10:363 Kommunerna och välfärdsverksamheten

av *Eva-Lena Jansson* (s)
till statsrådet Mats Odell (kd)

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 18 maj.

12 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 7 maj

2009/10:798 Rån och hot mot anställda

av *Birgitta Eriksson* (s)
till justitieminister Beatrice Ask (m)

2009/10:799 Det bästa klimatet för innovativa företag
av *Hans Backman* (fp)
till näringsminister *Maud Olofsson* (c)

Prot. 2009/10:118
7 maj

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 18 maj.

13 § Anmälan om skriftliga svar på frågor

Anmäldes att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 6 maj

2009/10:762 Svälten i Sahelregionen

av *Ameer Sachet* (s)
till statsrådet *Gunilla Carlsson* (m)

2009/10:766 Hbt-frågan i den regionala samarbetsstrategin för Afrika

av *Börje Vestlund* (s)
till statsrådet *Gunilla Carlsson* (m)

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 18 maj.

14 § Kammaren åtskildes kl. 11.47.

Förhandlingarna leddes
av andre vice talmannen från sammanträdet början till och med 6 §
anf. 37 (delvis) och
av tredje vice talmannen därefter till sammanträdet slut.

Vid protokollet

TUULA ZETTERMAN

/Eva-Lena Ekman

Innehållsförteckning

1 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	1
2 § Svar på interpellation 2009/10:337 om höjda patientavgifter till följd av avregleringen av apoteksmarknaden	2
Anf. 1 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (kd)	2
Anf. 2 MARGARETA ISRAELSSON (s)	3
Anf. 3 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (kd)	4
Anf. 4 MARGARETA ISRAELSSON (s)	4
Anf. 5 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (kd)	5
Anf. 6 MARGARETA ISRAELSSON (s)	6
Anf. 7 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (kd)	7
3 § Svar på interpellation 2009/10:322 om sysselsättningsgraden	7
Anf. 8 Finansminister ANDERS BORG (m)	7
Anf. 9 MONICA GREEN (s)	8
Anf. 10 Finansminister ANDERS BORG (m)	9
Anf. 11 MONICA GREEN (s)	10
Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (m)	11
Anf. 13 MONICA GREEN (s)	12
Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (m)	13
4 § Svar på interpellation 2009/10:324 om konjunkturbedömningar	13
Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (m)	13
Anf. 16 MONICA GREEN (s)	14
Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (m)	15
Anf. 18 MONICA GREEN (s)	16
Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (m)	17
Anf. 20 MONICA GREEN (s)	18
Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (m)	19
5 § Svar på interpellation 2009/10:330 om ökade inkomstklyftor	20
Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (m)	20
Anf. 23 MONICA GREEN (s)	20
Anf. 24 LARS JOHANSSON (s)	21
Anf. 25 Finansminister ANDERS BORG (m)	22
Anf. 26 MONICA GREEN (s)	23
Anf. 27 LARS JOHANSSON (s)	24
Anf. 28 Finansminister ANDERS BORG (m)	25
Anf. 29 MONICA GREEN (s)	26
Anf. 30 Finansminister ANDERS BORG (m)	26
6 § Svar på interpellation 2009/10:339 om inriktningen på skattepolitiken	27
Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (m)	27
Anf. 32 LENNART AXELSSON (s)	28
Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (m)	29

Anf. 34	LENNART AXELSSON (s)	30	Prot. 2009/10:118
Anf. 35	LARS JOHANSSON (s)	31	7 maj
Anf. 36	MONICA GREEN (s)	32	<hr/>
Anf. 37	Finansminister ANDERS BORG (m)	33	
Anf. 38	LENNART AXELSSON (s)	34	
Anf. 39	LARS JOHANSSON (s)	34	
Anf. 40	MONICA GREEN (s)	35	
Anf. 41	Finansminister ANDERS BORG (m)	36	
7 §	Svar på interpellation 2009/10:340 om målet för skattekvoten	36	
Anf. 42	Finansminister ANDERS BORG (m)	36	
Anf. 43	LARS JOHANSSON (s)	37	
Anf. 44	FREDRIK SCHULTE (m)	38	
Anf. 45	LENNART AXELSSON (s)	39	
Anf. 46	Finansminister ANDERS BORG (m)	40	
Anf. 47	LARS JOHANSSON (s)	41	
Anf. 48	FREDRIK SCHULTE (m)	42	
Anf. 49	LENNART AXELSSON (s)	42	
Anf. 50	Finansminister ANDERS BORG (m)	43	
Anf. 51	LARS JOHANSSON (s)	44	
Anf. 52	Finansminister ANDERS BORG (m)	44	
8 §	Anmälan om inkomna protokollsutdrag från utskott	45	
9 §	Hänvisning av ärenden till utskott	45	
10 §	Bordläggning	46	
11 §	Anmälan om interpellationer	46	
12 §	Anmälan om frågor för skriftliga svar	46	
13 §	Anmälan om skriftliga svar på frågor	47	
14 §	Kammaren åtskildes kl. 11.47	47	

